

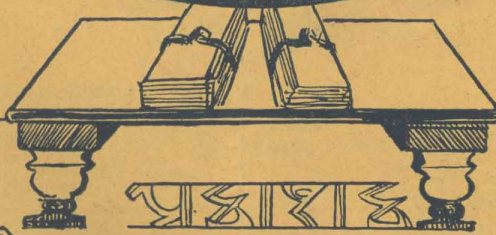
શ્રીઆત્માનંદ

પ્રકાશ

પુસ્તક ૩૪
અંક ૮ ભો.
ફાગણ

આત્મ સં. ૪૧
વીર સં. ૨૪૬૩
રૂ. ૧-૪-૦

પ્રકાશ

શ્રીજૈન આત્માનંદ સભા

ભાવનગર

વિષય-પરિચય.

૧. શ્રી મહાવીરરત્ન (કાવ્ય) (છોટમ અ. ત્રિવેદી)	...	...	૧૭૧
૨. સાચી હોલીકા (કાવ્ય) ... (ચંદ્ર)	...	...	૧૭૨
૩. શ્રી રૂપલ પંચાશિકા સભાવાર્થ (ડો. ભગવાનદાસ)	...	...	૧૭૩
૪. સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી. (પરમાત્માનું સ્વરૂપ) (અનુવાદ)	...	...	૧૭૮
૫. અનેકાંતવાદનું સ્વરૂપ ... (સ. મુ. કપૂરવિજયજી મ.)	...	...	૧૮૦
૬. શરણુ પ્રતિપાત્તરૂપ પ્રકાશ	...	...	૧૮૨
૭. રાણકપુર તીર્થના ઢુંક ઇતિહાસ (મુ. શ્રી ન્યાયવિજયજી)	...	...	૧૮૩
૮. આત્માની શોધ ... (શ્રી મોહનલાલ ડી ચોકસી)	...	...	૧૮૦
૯. સ્વીકાર સમાલોચના	...	...	૧૮૪
૧૦. વર્તમાન સમાચાર...	...	...	૧૮૫

લેટ ૧૧ ગ્રંથો.

ગયા માસમાં જજીવ્યા પ્રમાણેના આ સભા તરફથી પ્રકટ થયેલા અમારા માનવતા લાઈફ મેમ્બરને પોસ્ટ પુરતા રૂ. ૦-૧૨-૦ નું વીં ૦ પીં ૦ કરી લેટ મોકલવાનું કાર્ય પુરૂ થઈ ગયેલ છે, જે મેમ્બર સાહેબોને લેટનાં ગ્રંથો ન મળ્યા હોય તેઓએ અમોને લખી જણાવવા સુચના છે.

સ્થ નિક લાઈફ મેમ્બર સાહેબોને સભાની આડીસમાંથી લઈ જવા સુચના છે.

શ્રી અમરચંદ્રસૂરિકૃત—

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (ભાષાંતર)

આ ગ્રંથ જેમાં ચોવીશ તીર્થંકર ભગવાનના ઘણા સંક્ષિપ્તમાં ચરિત્રો આપવામાં આવેલ છે. આટલા ઢુંકા, અતિ મનોહર અને બાળજીવો સરલતાથી જલદીથી કંઠાત્ર પછી કરી શકે તેવા સાદા, અને સુંદર ચરિત્રો આ ગ્રંથમાં છે જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જૈન વિદ્યાલયમાં ઐતિહાસિક શિક્ષણ તરીકે ચલાવી શકાય તેવું છે. કિંમત દશ આના.

શ્રી જૈન આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝના છપાતાં ગ્રંથો.

૧ શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષ ચરિત્ર (મૂળ દશે પર્વો) પ્રત તથા બુધાકાર.	૩ શ્રી વૈરાગ્ય કલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત)
૨ ધાતુપારાયણ.	૪ પ્રાકૃત વ્યાસરણ કૃષ્ણદાસવૃત્તિ.

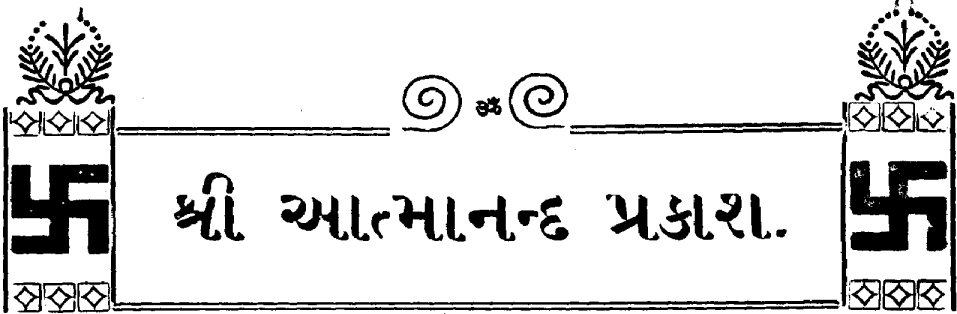
જલદી મંગાવો

તૈયાર છે.

જલદી મંગાવો

શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરૂષચરિત્ર પ્રથમ પર્વ.

પ્રતાકારે તથા બુધાકારે સુંદર ટાઇપ, ઉંચા કાગળ, શુશોભિત બાઈનીંગથી તૈયાર છે, થોડી નકલો બાકી છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ પો. બુદ્.

સમ્યગ્દર્શનશુદ્ધં યો જ્ઞાનં વિરતિમેવ ચાપ્નોતિ ।

દુઃખનિમિત્તમપીદં યેન સુલબ્ધં ભવતિ જન્મ ॥ ૧ ॥

“ સમ્યગ્દર્શનથી વિશુદ્ધ થયેલા જ્ઞાન અને ચારિત્રને જે પ્રાપ્ત કરે છે તે મનુષ્યનો જન્મ દુઃખનિમિત્ત હોવા છતાં સાર્થક-મુક્તિ-ગમન યોગ્ય-થાય છે. ”

તત્ત્વાર્થભાષ્ય-શ્રીમદ્ ઉમાસ્વાતિ-વાચક.

પુસ્તક ૩૪ } વીર સં. ૨૪૬૩. ફાલ્ગુન, આત્મ સં. ૪૧. { અંક ૮ મો.

“ મહાવીર-સ્તુતિ. ”

નમું મહાવીર ! કરુણાળુ ! સુખુદ્ધિ આપજો ંહાલા;
અમારો ધર્મ સાચવવા ! કુખુદ્ધિ કાપજો ંહાલા. નમું
હળાહળ ઝેરના જેવા, જૂઠાથી દૂર તું રાખી;
દ્વિધમાં સત્યતાની છાપ, સત્વર છાપજો ંહાલા. નમું
ભૂખ્યાને અન્ન દેવાને, પ્રીતે પરમાર્થ કરવાને;
દયાળુ દેવ અમ દિલમાં, દયાને સ્થાપજો ંહાલા. નમું
તમારા શુભ ગાવાને, ભજનમાં લીન થાવાને;
અમારા દેહમાં ભક્તિ, રંગેરંગ વ્યાપજો ંહાલા. નમું

: અસ્તુ :

છોટમ અ. ત્રિવેદી.

સા ચી હોળી.

સાચી હોળી ખેલો....સજ્જન સાચી હોળી ખેલો;
 મત માયાની મેલો....સજ્જન સાચી હોળી ખેલો.
 ભવરણમાં તે' રાજ્યા ઘણાંને, નિજને હવે તો રોળો;
 પર રોળે આનંદ ક્ષણિકો, સ્વરોળે બહુ બોળો....સજ્જન.
 કાષ્ટ હોળીઓ ઘણી કરી તે', પાપ હોળી હવે પ્રગટો;
 પાપ હોળી પ્રગટાવી ચેતન!, લોકાત્રે જઈ અટકો....સજ્જન.
 દેહ હોળીઓ દહી ઘણી તે', તદ્દપિ ન તુજ જયવારો;
 પાપ પૂણ્ય પ્રભળી ચેતન, થા નિર્મમ નિરાળો....સજ્જન.
 રંગ કેશુડો ઘોળ્યો ઘણો તે', આત્મ એ રંગે રંગો;
 માયા મમતા દૂર કરીને, કુમતિ કુતર્કને છંડો....સજ્જન.
 બાહ્ય હોળીઓ ખેલી ઘણી તે', આત્મ હોળી હવે ખેલો;
 આત્મ હોળીઓ ખેલી આતમ, ભવકેરાને ઠેલો...સજ્જન.
 જ્ઞાન ગુલાલ ઊરાડો ગુણીજન, પ્રેમ કરો પીયકારી;
 સમતા રસમાં રસબસ થઈને, લહો સદા શિવનારી....સજ્જન.

“ ચંદ્ર ”

[જ્યેષ્ઠ કાળીદાસ મહેતા]

મહાકવિશ્રી ધનપાલ પ્રણિત—
રૂપલ પંચાશિકા.
 સમશ્લોકી ભાષાંતર (સભાવાર્થ)
 (ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૬ થી ૧૨૭)

સમવસરણુસ્થિત પ્રભુ : ગાથા ૧૮-૨૦.

પ્રથમ સમોસરણુ સમે, સુરસ્રાર્થી ઉદ્યોતિત અગ્નિ દિશા;
 અગ્નિ સ્વયં સેવાર્થે, આન્વે હોય !-થઈ એવી ઈશા ! ૧૮.

ભાવાર્થ:—

તદ્વારા પ્રથમ સમવસરણુ સમયે, કેવલ સુરવધૂઓથી પ્રકાશિત થઈ રહેલી આગનેથી દિશા-અગ્નિ પોતે જાણે સેવા અર્થે આન્વે હોયની-એવી થઈ ગઈ.

પ્રભુ કેવળજ્ઞાન પામ્યા પછી દેવતાઓએ સમવસરણુની પરમ સુંદર રચના કરી; ત્યાં દેવ-મનુષ્ય-તિર્યંચ આદિ પોતપોતાના નિયુક્ત સ્થાને બેઠા; તેમાં અગ્નિ ખૂણામાં વિદ્યુદ્વલતા જેમ ચમકતી દેવાંગનાઓ બિરાજતી હતી; તેઓની સુવર્ણ વર્ણ અગ્નિજ્વાલા જેવી જાળવડ્યમાન દેહપ્રભાથી એમ જણાતું હતું કે અગ્નિ પોતે જાણે પ્રભુની સેવા અર્થે આન્વે હોયની ! ઉત્પ્રેક્ષા અલંકાર.

કહેવાય છે કે પ્રભુના સમવસરણુમાં આજન્મ વૈરીઓ પણ પોતપોતાનું વૈર ભૂલી જતા, શત્રુ મટી જઈ મિત્ર બનતા, અને પ્રશમરસમાં નિમગ્ન થઈ જતાં. કહ્યું છે કે:—

“ સારઙ્ગી સિંહશાવં સ્પૃશતિ સુતધિયા નન્દિની વ્યાઘ્રપોતમ્,

માર્જારી હંસબાલં પ્રણયપરવશા કેકિકાન્તા યુજઙ્ગમ્ ।

વૈરાળ્યાજન્મજાતાન્યપિ ગલિતમદા જન્તવોઽન્યે ત્યજન્તિ,

શ્રિત્વા સામ્યૈકરૂઢં પ્રશમિતકલુષં યોગિનં ક્ષીણમોહમ્ ॥ ”

અર્થાત્-સમભાવમાં આરૂઢ થયેલા, કર્મ કલંકને શમાવનારા એવા ક્ષીણમેહ યોગીના આશ્રયે, તેના સન્નિધાનમાં, હરિણી સિંહબાલને પુત્ર-પુત્રિથી સ્પર્શે છે, ગાય વાઘના બચ્ચાને પંપાળે છે, બિલાડી હંસબાળ પ્રત્યે પ્રેમથી પંખે ફેરવે છે, મયૂરી પ્રેમપરવશ બની કૃષ્ણધરને સ્પર્શે છે; તેમજ મદ રહિત થઈ બીજા પ્રાણીઓ પણ આજન્મ વૈર છોડી દે છે,—શ્રી જ્ઞાનાર્ણવ પ્ર૦ ૨૪, શ્લોક. ૨૬.

૧૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રથમ તાપસે ત્હારું, પ્રથમ દર્શન થતાં નમી નીચે;
વ્રતભંગથી મલિન, મુખરાગ છુપાવ્યો નિહો ! ૧૯.

ભાવાર્થ—પ્રથમ ઉત્પન્ન થયેલા તાપસોએ ત્હારું પ્રથમ દર્શન થતાં, અત્યંત નીચા નમીને, પોતાનો વ્રતભંગથી મલિન થયેલો મુખ પરનો ભાવ ખરે ! છુપાવી દીધો.

ભગવાન ઋષભદેવજીએ જ્યારે મુનિપણું અંગીકાર કર્યું ત્યારે અનેક રાજપુરુષો તેમની સાથે દીક્ષા લઈ ચાલી નીકળ્યા હતા; પણ સાધુ જીવનની કઠોર આચરણ પાળવાના અસમર્થપણને લઈ તેઓ તાપસવેષ ધારણ કરી પ્રથમ તાપસ બન્યા, અને પ્રભુથી અલગ વિચરવા લાગ્યા. પછી જ્યારે પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉપજ્યું ત્યારે તેઓ સમવસરણમાં આવી મળ્યાં, પરંતુ પોતે વ્રતભંગ કર્યો હોઈ મુખ શું બતાવવું? એમ શરમના માર્યા નીચું જોઈ રહ્યા, અને એમ કરતાં પોતાના મુખ પરનો ભાવ છુપાવ્યો. આ પ્રસંગનો અત્ર નિર્દેશ છે—સ્વભાવોક્તિ.

તેઓથી વિંટાયલા તે, શોભા કુલપતિતણી ધરી ક્ષણ રે ?
વિશાલ સ્કંધપ્રદેશે, બુદ્ધતા જટાકલાપવડે. ૨૦.

તે તાપસોથી વિંટાયલા એવા તે, વિશાલ સ્કંધપ્રદેશ પર ઝૂલી રહેલા કેશકલાપવડે કરીને, ક્ષણભર કુલપતિની શોભા ધારણ કરી ! તું કુલપતિ જેમ શોભી રહ્યો !

પૂર્વોક્ત તાપસો જ્યારે પ્રભુને વિંટળાઈ વળ્યા ત્યારે વિશાળ સ્કંધ પર બુલતી જટાવડે પ્રભુ બાજે કુલપતિ હોય એમ ક્ષણભર શોભી રહ્યા. દશ હજાર શિષ્યનો અધિનાયક શુરુ કુલપતિ કહેવાય છે. નિર્દેશના અલંકાર.

પ્રભુના અદ્ભુત રૂપ, ગુણ : ગાથા ૨૧-૨૨.

ત્હારું રૂપ પેખતાં, હર્ષથી જે પરિપૂર્ણ હોય નહિ;
સમન છતાં ગતમન તે, બાણે-કેવળી શું હોય નહિ ! ૨૧.

ત્હારું રૂપ દેખીને જે હર્ષથી ભરપૂર થાય નહિ તે મન સહિત છતાં બાણે મન રહિત છે. તે શું કેવલી હોય નહિ !

ભગવાનનું અદ્ભુત રૂપ દેખીને જેનું હૃદય હર્ષથી ભરાઈ જાય નહિ, તે મનવાળા છતાં બાણે મનવિતાના છે. તે બાણે કેવલી હોય નહિ, એ ઉપહાસમાં કહ્યું છે. કેવલી ભગવાનને આત્મપ્રત્યક્ષ જ્ઞાન ઉપજ્યું હોઈ તેમને મનનો પ્રયોગ કરવો પડતો નથી એટલે તેઓ સમન છતાં મનરહિત

છે; પરંતુ જેઓને પ્રભુદર્શનથી હર્ષ ઉપજતો નથી તેઓ સમન છતાં મન રહિત છે. એટલે કે તેઓ પામર અસંજી જીવડા જેવા છે, નહિં તો એમ થાય નહિં. એવાને તો હૃદય જ નથી (Heartless & without conscience)—ઉત્પ્રેક્ષા અને સસંદેહ અલંકાર.

સમુન્નતિ અસામાન્ય, જે વડે અપર દેવો પ્રાપ્ત થતાં;

તે ગુણ હાસ્ય મને છે, તુજ ગુણની સંકથા કરતાં. ૨૨.

જે ગુણવડે કરી બીજા દેવો અસામાન્ય ઉન્નતિને-મોટાઇને પામ્યા છે તે ગુણો-તહારા ગુણની કથા કરતાં-મને હાસ્ય ઉપજાવે છે ! ! !

કોપ-પ્રસાદ આદિ, અથવા તમોગુણ, રજોગુણ આદિ જે ગુણવડે કરી બીજા દેવતાઓ મોટા ગણાય છે તે ગુણ, જ્યારે હું જાગવાનના ગુણનું કીર્તન કરું છું ત્યારે મને હાસ્યનું કારણ થઈ પડે છે કે જુઓ ! આ કહેવાતા મહાદેવો !-જે ક્રોધ-મોહ આદિ ગુણ (! વડે લોકમાં મોટા તરિકે ઓળખાય છે ! જે તમોગુણ રજોગુણ આદિ ગુણવડે સૃષ્ટિના સંહાર-ઉત્પત્તિ કરી રહ્યા છે ! કયાં જાગવાનના જ્ઞાન-દર્શન-પ્રશમ આદિ પરમોત્તમ ગુણ ? અને કયાં આ કહેવાતા મહાદેવોના દ્વષણ છતાં ગુણરૂપે ગણાતા ગુણ ? કયાં મેરુ ? કયાં સર્પવ ? કયાં સૂર્ય ? કયાં આગીઓ ? કયાં રાજા લોજ ? કયાં ગાંગો તેલી ? વ્યાજસ્તુતિ અલંકાર.

અષ્ટાદશ દ્વષણરહિતપણું; ગાથા ૨૩-૨૪.

થોથવાતી વાણીવડે, જિન ! તું દોષહીનની નિંદા કરતાં;

મત્સરવંતો વચને, કુશલ છતાં બાલીશ થતાં ! ૨૩.

હે જિન ! તું દોષરહિતની પણ, જાંગીતૂટી-થોથવાતી વાણીવડે નિંદા કરતાં મત્સરવંત જનો વચનપટુ છતાં બાલીશ જેવું આચરણ કરી રહ્યા છે !

હે જિન ! તું દ્વષણરહિતની નિંદા કરતાં મત્સરવંત લોકોની વાણીનો પ્રસર જાંગી જાય છે, તેમની વાણી થોથવાય છે-અચકાય છે; અને આમ તેઓ વાચાળ છતાં બાલીશ આચરણ કરે છે ! બાલકની જેમ અર્થવિહીન તોતડું-બોળડું બોલે છે ! મિથ્યા પ્રલાપ કરે છે ! કારણ કે તું નિર્દોષ મૂર્તિમાં કોઈ પણ દોષનો અંશ મળી શકે એમ નથી એટલે એ ગુણદ્રવી મત્સરવંતો-ને લોચા વાળવા પડે છે.—ઉપમા અલંકાર. સરખાવો:—

“ यस्य પુરસ્તાદ્વિગલિતમાનાઃ ન પ્રતિતીર્થ્યા મુવિ વિવદન્તે । ”

શ્રી સમંતભદ્રસ્વામીકૃત બૃહત્ સ્વયંભુ સ્તોત્ર

શ્રી મહિલજિન સ્તુતિ.

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અનુરાગ-પદ્મવધરા, રતિ-વદ્ધીમાં હાસ-કુસુમ ધરતા;
શૃંગાર-વને તહારું, મન ન લીન તપ તપ્ત છતાં ! ૨૪.

જ્યાં અનુરાગ-સ્નેહરૂપ પદ્મવો છે, અને જ્યાં રતિરૂપ વેલડીમાં હાસ્યરૂપ પુષ્પો ખીલી રહ્યા છે એવા શૃંગારરૂપ ઉદ્યાનમાં, તહારું મન તપથી તાપ પામેલું છતાં, લીન ન થયું !-આસક્ત ન થયું !

તાપથી તપેલો મનુષ્ય ઉદ્યાનમાં બેસવાની ઇચ્છા કરે એ સ્વાભાવિક છે, પણ તું તો એવો વિલક્ષણ છે કે તહારું મન તપથી તાપ પામ્યા છતાં શૃંગારવનમાં-કામરૂપ ઉદ્યાનમાં લીન ન થયું ! આસક્ત ન થયું ! તે શૃંગારવનમાં સ્નેહરૂપ પદ્મવો છે, રતિરૂપ વેલડીઓ છે અને તેમાં હાસ્યરૂપી ફૂલ ખીલી રહ્યા છે. આવા સુંદર વનમાં પણ તું લોભાયો નહિં એ આશ્ચર્યની વાત છે ! અહીં ભગવાન હાસ્ય-રતિ આદિ દ્રવ્યથી રહિત છે એમ સૂચવ્યું; ઉપલક્ષણથી અરતિ-શોક-ભય-ભ્રુગુપ્ત્સા આદિ દોષથી પણ ભગવાન રહિત છે એમ જાણવું.

અત્રે રૂપક અને વિશેષોક્તિથી મિશ્ર એવો સંકર અલંકાર છે. કારણ છતાં કાર્યનો અભાવ તે વિશેષોક્તિ.

‘ વિશેષોક્તિરઘ્વણેષુ કારણેષુ ફલાવચઃ । ’

દુર્જય કામનો જયઃ ગાથા ૨૫-૨૬.

હરિ-હરે પણ જેની, આજ્ઞા શેષ જયમ ધારી શીર્ષ પરે;
તુજ ધ્યાનાનલ તે પણ, મદન મદન (મીણ) જયમ વિલીન ખરે ! ૨૫

વિષ્ણુ અને શંકરે પણ જેની આજ્ઞા શેષાની જેમ માથે ચઢાવી છે, એવો મદન (કામ) પણ તહારા ધ્યાન-અગ્નિમાં મદનની (મીણની) જેમ વિલીન થયો (નષ્ટ થયો, ઓગળી ગયો) !

આ જગત્માં કામદેવ મહાસુભટની આજ્ઞા લોપવી દુષ્કર છે; કામ મહા-દુર્જય છે. વિષ્ણુ અને મહાદેવ જેવા લોકમાં ઇશ્વર તરિકે ખપતા મોટા દેવોએ પણ તેની આજ્ઞા શેષાની જેમ બહુમાનપૂર્વક માથે ચઢાવી છે ! એવો મદન-કામ પણ તહારા ધ્યાન-અગ્નિમાં મદનની (મીણની) જેમ વિલીન થયો. ઓગળી ગયો ! શંકરે મદનને ભસ્માવશેષ કર્યો મરમાવશેષ મદનં ચકાર (કુમારસંભવ) એમ ભક્તે લોકમાં કહેવાતું હોય; પણ વાસ્તવિક રીતે કામ અનંગ થઈને પણ તેના અંગોઅંગમાં વ્યાપી ગયો ! દેવની પ્રસાદીરૂપ શેષાની જેમ તેણે પણ કામની આજ્ઞા માથે ચઢાવી.

ઉદાત્ત અલંકાર; ઉત્તરાર્ધમાં શ્લેષ અને ઉપમા. સરખાવો—

“યસ્મિન્હરપ્રભૃતયોઽપિ હતપ્રભાવાઃ સોઽપિ ત્વયા રતિપતિઃ ક્ષપિતઃ ક્ષણેન ।”

હત્યાદિ-શ્રી કલ્યાણમંદિર શ્લોક. ૧૧

“જેની પાસે શિવપ્રમુખ સૌ છે પ્રભાવે વિહીન,
એવો યે તે રતિપતિ ક્ષણે સર્વથા ક્રીધ ક્ષીણ;
અગ્નિઓ જે જળથકી અહો ! નિશ્ચયે ખૂંડવાય,
રે ! શું તેહી હુઃસહ વડવાહિથી ના પીંવાય ?”

મનોનંદનકૃત અનુવાદ.

કેવળ તુજ પ્રતિ થયા, મૃગાક્ષીઓના કટાક્ષ નિર્માની;

મન્મથ નૃપયોધા જે, જગ ગર્વલંબનથી ગુમાની. ૨૬.

જગતનો ગર્વ ભાંગી નાંગી જે ગર્વિષ્ઠ-ધમંડી થયા છે, અને જે કામ-રાજનાં ચોદ્યા છે, એવા મૃગનયનાઓના કટાક્ષો કેવળ ત્હારા પ્રત્યે જ નિરભિમાની થયા ! ત્હારી આગળ જ તેનો ગર્વ ગળી ગયો !

કામ રાજનું એકછત્ર સામ્રાજ્ય અખિલ જગતમાં વ્યાપી રહ્યું છે, સર્વત્ર તેની આણુ પ્રવર્તી રહી છે; કામિનીઓનાં કટાક્ષરૂપ ચોદ્યાઓએ કામ-સામ્રાટની અખંડ આજ્ઞા પ્રવર્તાવી રહ્યા છે; એ ચોદ્યાઓ જગતનો ગર્વ ભાંગી નાખ્યો હોઈ મહોન્મત્ત બની ગયા છે; પરંતુ એક ત્હારા પર જ તેઓનો કાંઈ પ્રભાવ નહિં ચાલવાથી તેનો ગર્વ ગળી ગયો, તેનું માન ઊંડી ગયું; તું જ એક એના માથાનો મહાપ્રતિમદલ-મહાવીર મળ્યો. પરિસંખ્યા અલંકાર; કારણ કામિનીઓના કટાક્ષથી મહાત નહિં થનાર અપવાદરૂપ (Exception) એક પ્રભુ જ છે. દ્વિતીયાર્ધમાં રૂપક અલંકાર.

જિન પ્રવચનથી રાગ-દ્વેષની મંદતા. ગાથા ૨૭.

રાગદ્વેષ વિષમ અશ્વ, મનને દોરી જતા ઉન્માર્ગ પ્રતિ;

ધર્મસારથિ સ્થિતિ કરે, તુજ પ્રવચન દીઠે જ નકી. ૨૭.

મનને ઉન્માર્ગ લણી દોરી જતા એવા રાગદ્વેષરૂપ બે વિષમ અશ્વો, હે ધર્મ સારથિ ! ત્હારું પ્રવચન દીઠે, નિશ્ચયે જ સ્થિતિ કરે છે; ઊભા રહે છે, થંભી જાય છે.

મનરૂપ રથને રાગદ્વેષરૂપ બે વિષમ-તોફાની અશ્વો ઉન્માર્ગે-આડે માર્ગે લઈ જાય છે. તે અશ્વો લગવાનના પ્રવચનરૂપ લગામનું દર્શન થતાં જ થંભી જાય છે, અટકી જાય છે, કારણ કે તે પ્રવચનરૂપ લગામ પ્રભુરૂપ સમર્થ

સમ્યગ્ જ્ઞાનની કુંચી.

પરમાત્માનું (જૈન દ્રષ્ટિએ) શુદ્ધ સ્વરૂપ.

(જુદા જુદા દર્શનો તે માટે શું કહે છે ?)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૫૦ થી ૧૬૩)

દ્રવ્યના ચેતન દ્રવ્ય અને અચેતન દ્રવ્ય એમ બે પ્રકાર છે. ચેતન દ્રવ્ય એટલે આત્મા. અચેતન દ્રવ્ય એટલે ભૌતિક પદાર્થ. ચેતન દ્રવ્ય એ દ્રવ્યના એક પ્રકાર-ભાગરૂપ છે. આથી તેની દ્રવ્ય સાથે એકરૂપતા માની શકાય નહિ. ચેતન દ્રવ્ય અને દ્રવ્ય વચ્ચેનો ભેદ એવો છે કે કોઈ પણ બુદ્ધિયુક્ત વિચારસરણીથી એ ભેદનું સંપૂર્ણ ઉન્મૂલન ન જ થઈ શકે. આથી પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે એમ સ્થળ દ્રષ્ટિએ વિચાર કરતાં સાવ અયુક્તિક જણાય છે. પરમાત્માનું સર્વવ્યાપીત્વ સ્થળ અર્થમાં કોઈ રીતે સિદ્ધ નથી થઈ શકતું.

ચેતનાનું સ્વરૂપ વસ્તુ:એક જ રીતે અનંત થઈ શકે છે. ‘અનંત’ શબ્દ ત્રણ ભિન્ન ભિન્ન અર્થમાં વપરાય છે. અનંત એટલે સ્થાવગાહનની દ્રષ્ટિએ નિઃસીમ સ્થિતિ. અનંત એટલે સંખ્યા કે વિચારની દ્રષ્ટિએ અનંત એવા બીજા બે અર્થ પણ ઘટાવી શકાય છે. ભૌતિક દ્રવ્યના પરમાણુઓ કે સમયની ક્ષણો સંખ્યાની દ્રષ્ટિએ અનંત છે. આ જ પ્રમાણે વિચારની દ્રષ્ટિએ અનંતતા હોય ત્યાં કોઈ પણ પ્રકારની મર્યાદા સંભવતી નથી. વિચારનું આ અનંત સ્વરૂપ છે.

પરમાત્મા સ્થાનાવગાહન કે સંખ્યાની દ્રષ્ટિએ અનંત ન હોય એ તો પ્રત્યક્ષ છે. આથી વિચારની દ્રષ્ટિએ તે અનંત છે-હોઈ શકે કે નહિ એ જ વિચારવાનું રહે છે.

ધર્મસારથીના હાથમાં છે. ‘ધર્મસારથિ’ વિશેષણ સાર્થક છે, કારણ કે ધર્મરથના ચલાવનાર-પ્રવર્ત્તાવિનાર પ્રભુ છે. અહીં રૂપકે અલંકારપૂર્વક એમ દર્શાવ્યું કે વીતરાગદેવની વાણીનો પરિચય થતાં રાગદ્વેષ મોળા પડી જવા ભેદએ જ.

“વચનામૃત વીતરાગના, પરમ શાંતરસ મૂળ;

ઔષધ જે ભવરોગના, કાયરને પ્રતિકૂળ.”

—શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર.

(અપૂર્ણ)

ગામદેવી

સુખંધ

ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખલાલ મહેતા.

એમ.બી.બી.એસ.

સર્વજ્ઞતા સ્વરૂપ.

૧૭૯

પરમાત્મા વિશુદ્ધ આત્મા છે. પરમાત્માની ચેતના સંપૂર્ણ વિશુદ્ધ છે. સર્વજ્ઞતારૂપ શક્તિ એ પરમાત્માની અનંત ચેતનાની સાક્ષીરૂપ છે. પરમાત્મા સર્વ પ્રકારની અશુદ્ધિથી સાવ મુક્ત છે. પરમાત્માનું જ્ઞાન અનંત છે. પરમાત્માનાં જ્ઞાનમાં અનંતતાએ જ વાસો કરેલો છે. પરમાત્માનું સંપૂર્ણ સર્વજ્ઞત્વ સમય અને સ્થાનથી કોઈ રીતે મર્યાદિત નથી. પરમાત્માની સર્વજ્ઞતા-પરમાત્માને વિચારપ્રદેશ સર્વથા અનંત છે

પરમાત્મા સ્થાનાવગાહનની દ્રષ્ટિએ અનંત નથી એવાં મંતવ્યથી, પરમાત્માની પવિત્રતા કે પરિપૂર્ણતામાં જરાએ ઉણપ નથી આવતી. પરિપૂર્ણતા અને પવિત્રતાને સ્થાનાવગાહન સાથે કશોયે સંબંધ ન હોય. પવિત્રતા અને પરિપૂર્ણતાને સ્થાનાવગાહન સાથે કંઈ પણ સંબંધ છે એમ માની લઈએ તો ભીમકાય મનુષ્યોમાં વિશેષ પવિત્રતા અને વિશેષ પરિપૂર્ણતા છે (કે હોય) એમ સ્વીકારવું પડે. ભીમકાય મનુષ્યોમાં ભીમકાયત્વને કારણે જ પવિત્રતા સંભવી શકતી નથી. પવિત્રતા કર્મોની મુક્તિ ઉપર જ નિર્ભર રહે છે. પાપોરૂપ અશુદ્ધ દશામાંથી મુક્ત થતાં જ પરિપૂર્ણતા પ્રાપ્ત થાય છે. પાપ રૂપી અશુદ્ધિને ખંખેરી નાખ્યા વિના પરિપૂર્ણતા પ્રાપ્ત ન થઈ શકે, વિશ્વના કર્તારૂપ મનાતા ઈશ્વરમાં પરિપૂર્ણતા ન હોઈ શકે. તેનામાં સર્વજ્ઞત્વ પણ ન હોઈ શકે. વિશ્વના કર્તા ગણાતા પરમાત્માને સર્વજ્ઞ મનાય છે એ એક પ્રકારની અતિશયોક્તિ રૂપ છે. વિશ્વના કર્તારૂપ મનાતા ઈશ્વરમાં સર્વજ્ઞતાનું અસ્તિત્વ સંભવાતીત છે. આથી એ ઈશ્વરમાં સર્વજ્ઞતાનાં અસ્તિત્વની માન્યતાને વિચારશીલ મનુષ્યોએ સત્વર તિલાંજલિ આપવી ઘટે છે.

સર્વજ્ઞતા અને પરમ સુખ એ પરમાત્મા (કર્મથી સર્વથા મુક્ત થયેલ આત્મા) ના બે વિશિષ્ટ ગુણો છે. સર્વજ્ઞત્વ અને પરમ સુખ એ વસ્તુતઃ આત્માના નૈસર્ગિક ગુણો છે. આથી એ ગુણો પરમાત્મામાં સાહજિક રીતે વિદ્યમાન જ હોય એ નિઃશંક છે.

આત્મામાં વિશુદ્ધ ચેતના છે. જ્ઞાન પ્રાપ્તિ એ વિશુદ્ધ ચેતનાનું મુખ્ય કાર્ય છે. કુદરતની સર્વ વસ્તુઓ જ્ઞેય હોવાથી સર્વ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું એ આત્માથી શક્યજ છે એમાં કશોયે શંક નથી. ચેતના એ આત્માનું સ્વરૂપ હોવાથી અને સર્વ વસ્તુઓની જ્ઞેયતાને કારણે, સંપૂર્ણ સર્વજ્ઞત્વ એ પ્રત્યેક આત્માનું તાત્ત્વિક સ્વરૂપ છે એમ સંદેહરહિતપણે કહી શકાય.

દ્રવ્યના સાહજિક ગુણોનો આવિર્ભાવ પ્રત્યેક દ્રવ્યમાં થાય છે. આથી જ વસ્તુ

એકાન્ત પક્ષ નિરાસ પ્રકાશ

હે વીતરાગ ! આપે કેવળજ્ઞાનવડે વસ્તુતત્ત્વ નિત્યાનિત્યરૂપ સ્યાદ્વાદમય દેખ્યું તેવું જ નિરૂપણ કર્યું, પણ સાંખ્ય મતવાળા એકાન્ત નિત્યપણું અને ઔદ્ધ મતવાળા એકાન્ત અનિત્યપણું માને છે તેમાં વિરોધ આવે છે. વસ્તુને એકાન્ત નિત્ય તેમજ એકાન્ત અનિત્ય માનતા કૃતનાશ અને અકૃત-આગમ નામના બે દોષ આવે છે. ૧.

વિવેચન-ઘડાને બે સર્વદા સિદ્ધ-નિષ્પન્ન જ માનીએ તો કુંભકાર કુંભ બનાવવા જે જે પરિશ્રમ ઉઠાવે છે તે નિરર્થક થવાથી કૃતનાશ દોષ આવે છે અને ઘટાકાર નિત્ય છે એમ માનવાથી માટીના પિંડમાં પૂર્વે નહીં દેખેલો ઘટાકાર વગર કરેલો જ આવ્યો તેથી અકૃતાગમ નામનો દોષ આવે છે. તેવી જ રીતે અનિત્ય પક્ષમાં વર્તમાન જે જીવકરણી કરે છે તે બીજી ક્ષણમાં નષ્ટ થઈ જવાથી કૃતનાશ દોષ અને તેમ છતાં સુખ-દુઃખાદિક સાક્ષાત્ ભોગવતા જણાય છે તે અકૃતાગમ દોષ આવે છે. ૧.

એક મનુષ્યોને માટે જ્ઞેય બને છે (અને તેનું જ્ઞાન તે મનુષ્યને પણ થાય છે). તે વસ્તુ બીજા મનુષ્યને જ્ઞેય બને અને તેનું જ્ઞાન પણ તે મનુષ્યને થાય એમાં કંઈ શંકા નથી. જો વિચારો અનંત હોય અને તે સર્વનું જ્ઞાન કોઈ મનુષ્યને અમુક એક જ કાળે પ્રાપ્ય હોય તો એ સર્વ વિચારો બીજા સર્વ મનુષ્યોને પણ જ્ઞાનગમ્ય છે એ નિર્વિવાદ છે. શક્તિની દ્રષ્ટિએ વિચારતાં દરેક આત્મા સર્વજ છે. દરેક આત્માની ચેતનામાં સર્વ વસ્તુઓનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની શક્તિ છે એ નિઃશંક છે. સર્વજતા સમય અને સ્થાનથી પરાયત્ત નથી. સર્વજતા સંપૂર્ણ સ્વાધીન છે. સર્વજતાને સમય અને સ્થાનની મર્યાદા સંભવાતીત છે. જ્ઞાન એ ચેતનાની એક સ્થિતિરૂપ હોવાથી સર્વજતાનું આ સ્વરૂપ -નિદર્શન કોઈ રીતે આશંકાયુક્ત સમજવાનું નથી. સર્વજતાનું મંતવ્ય એ યથાર્થ સત્ય મંતવ્ય છે. તેમાં શંકા, આશ્ચર્ય આદિને લેશ પણ સ્થાન નથી. આત્મા એ વિશુદ્ધ જ્ઞાનરૂપ છે. આત્માને વિશુદ્ધ દશામાં સર્વજતવની પ્રાપ્તિ થાય એમાં કશુંએ આશ્ચર્ય નથી.*

ખરું સુખ કયું છે તે હવે પછી—

(ચાલુ)

* The science of Thought.

અનેકાંતવાદનું સ્વરૂપ.

૧૮૧

હે પ્રભુ ! આત્માને એકાન્ત નિત્ય તેમજ એકાન્ત અનિત્ય માનતા સુખ-દુઃખનો ભોગ આત્મામાં ઘટી શકતો નથી. ૨.

વિવેચન—નિત્ય આત્માનો સ્વભાવ એકસરખો હોવાથી જો તે સુખનો ભોગ કરવા ઇચ્છે તો તે સદા સુખ જ ભોગવે, દુઃખ નજ ભોગવે; તેમજ દુઃખ આશ્રયી પણ સમજવું. જો સ્વભાવભેદ થાય તો નિત્યતા જળવાય નહીં. એકાન્ત અનિત્ય પક્ષમાં પણ ઉત્પત્તિ અનંતર ક્ષણમાત્રમાં વિનષ્ટ થઈ જવાથી સુખ-દુઃખનો ભોગ સંભવતો નથી; કેમકે તે પ્રત્યેક સુખ-દુઃખનો અનુભવ તો બહુ ક્ષણોએ થવા યોગ્ય છે. ૨.

નિત્ય એકાન્ત મતમાં તેમજ અનિત્ય એકાન્ત મત(દર્શન)માં પુન્ય-પાપ તથા બંધ-મોક્ષ પણ ઘટી શકતા નથી. ૩.

વિવેચન—નિત્ય પક્ષમાં ઉપર જણાવ્યા મુજબ આત્મા જો પુણ્યમાં પ્રવૃત્ત થાય તો પુણ્ય જ અને પાપમાં પ્રવૃત્ત થાય તો પાપ જ કર્યા કરે. તેમજ બંધ અને મોક્ષ આશ્રયી પણ સમજી લેવું. અનિત્ય પક્ષમાં પણ તે ઘટે નહીં કેમકે ક્રમે કરી તેનો સ્વીકાર કરતાં ચાર ક્ષણ સ્થાયીપણું થાય અને એક સાથે જ સ્વીકાર કરતાં છાયા-આતપ અને જળ-અગ્નિની પેઠે પરસ્પર વિરૂદ્ધ તેમનું એકત્ર આત્મામાં અવસ્થાન શી રીતે સંભવે ? ૩.

વળી જીવાણુવાદિક પદાર્થોની નિત્યાનિત્યતા સ્વીકાર્યા વગર અર્થ-ક્રિયા જ ન થાય તે વાત કહે છે:-

હે પ્રભુ ! એકાન્ત નિત્ય વસ્તુને તેમજ એકાન્ત અનિત્ય વસ્તુને ક્રમાક્રમવડે અર્થક્રિયા ઘટતી જ નથી. ૪.

વિવેચન—જો ઘડાને નિત્ય જ માને તો તે ખાલી થવારૂપ અને જળ ભરાવારૂપ વિચિત્ર અવસ્થા ધારશે નહીં, તેમજ જો તેને અનિત્ય જ માને તો બહુ ક્ષણોવડે બની શકે એવી જળવહનાદિક ક્રિયા તેનામાં ઘટી શકશે નહીં; અને અર્થ-ક્રિયાના અભાવે વસ્તુનું વસ્તુપણું જ નષ્ટ થઈ જશે. ૪.

પરંતુ હે પ્રભુ ! જેમ આપે કહેલ છે તેમ વસ્તુને કથંચિત્ નિત્ય-અનિત્ય માનવામાં આવે તો પછી પૂર્વોક્ત કેાઈ પણ વિરોધાદિક દોષ આવશે નહીં. એ જ વાત દૃષ્ટાંત આપી શાસ્ત્રકાર સિદ્ધ કરી બતાવે છે. ૫.

એકલો ગોળ કંકારી છે અને એકલી સુંઠ પિત્તકારી છે; પરંતુ તે બંને ગોળનું અને સુંઠનું સાથે મિશ્રણ કરેલા લેષજમાં પિત્તાદિ દોષ થતો નથી, પણ જલદો તેથી પુષ્ટિ પ્રમુખ શુભ થવા પામે છે. ૬.

એક જ વસ્તુમાં નિત્યાનિત્ય લક્ષણ અયુક્ત નથી, કેમકે કોઈ પણ સત્-પ્રમાણથી તેમાં વિરોધ સિદ્ધ થતો નથી. વળી પ્રત્યક્ષ પ્રમાણથી મેચક-મિશ્ર વર્ણવાળી વસ્તુઓમાં વિરૂદ્ધ વર્ણનો યોગ પ્રગટ જોઈ શકાય છે. મોરના પિંછા પ્રમુખમાં તે પ્રગટ દેખાય છે.

ઘટપટાદિક જુદા જુદા આકારથી મિશ્ર એવા વિજ્ઞાનનું એક જ સ્વરૂપ ઈચ્છતો પ્રાણ ઔદ્ધ સ્થાવાદને ઉત્થાપી શકે નહીં. સ્થાવાદને માનતા છતાં આપને નહીં સેવવાથી તેને પ્રાણ(પ્ર+અણ) જાહુ મૂર્ખ પણ કહ્યો. ૮.

અનેક આકારમય એક ચિત્રરૂપને પ્રમાણ સિદ્ધ પ્રરૂપતો નૈયાયિક વૈશેષિક પણ અનેકાન્તને ઉત્થાપી શકે નહિ. ૯.

સત્ત્વ, રજો અને તમો પ્રમુખ વિરૂદ્ધ ગુણોવડે મિશ્ર એવી પ્રકૃતિ ઈચ્છતો વિદ્વદ્વચ્ચ સાંખ્ય પણ સ્થાવાદને ઉત્થાપી શકે નહીં. ૧૦.

હે વીતરાગ ! પરલોક, જીવ અને મોક્ષના સંબંધમાં જેની મતિ મુંઝાયેલી છે તે નાસ્તિક ચાર્વાકની સંમતિ કે અસંમતિની અમે જરૂર જ જોતા નથી; કેમકે આખાળગોપાળ પ્રસિદ્ધ એવા જીવાદિક પદાર્થને પણ તે જાણતા-માનતા નથી, તેથી તે વિચારબાદ્ય છે. એવી રીતે પ્રતિપક્ષનો નિરાસ (પરિહાર કરી) છેવટ શાસ્ત્રકાર કહે છે. ૧૧.

હે પ્રભુ ! તે કારણથી તત્ત્વજ્ઞાની પુરૂષોએ ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રૌવ્ય યુક્ત વસ્તુતત્ત્વ જે આપે પ્રથમથી જ ઉપદેશ્યું છે તેને જ ગોરસાદિકની પેઠે સ્વીકાર્યું છે. જેમ ગોરસ દૂધપણે વિનાશ પામી દહીંપણે ઉત્પન્ન થઈ ગોરસપણે કાયમ રહે છે તેમ દરેક વસ્તુ ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રૌવ્ય યુક્ત જ હોઈ શકે છે. ૧૨.

હિત સૂચના-આ ઉપરોક્ત પ્રકાશને વિવેચનયુક્ત ધીરજથી મધ્યસ્થ-પણે વાંચવા-વિચારવાથી વસ્તુતત્ત્વ સ્થાવાદ યુક્ત જ હોઈ શકે છે એ અંતરમાં ખાત્રી થવાથી આપણી શ્રદ્ધા સુધરી, શુદ્ધ નિર્મલ થવા પામશે, જેથી સ્થાવાદ-અનેકાન્તને સહેજે અપનાવી શકાશે. ઇતિશમ.

“શરણુ પ્રતિપત્તિરૂપ સત્તરમો પ્રકાશ”

હે પ્રભુ ! પોતાનાં કરેલાં પાપની નિંદા-ગર્હા અને સુકૃતની અનુમોદના કરતો હું અન્ય શરણુ રહિત છતો આપના ચરણનું શરણુ ગ્રહું છું. ૧.

કૃત, કારિત અને અનુમોદિત એવું મન, વચન અને કાયાથી થયેલું

 મનિ ન્યાયવિજયજી -

રાણકપુર*—
 ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૬૭ થી શરૂ.

For Private And Personal Use Only

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાણકપુરનો પૂર્વ ઇતિહાસ અને વર્તમાન પરિસ્થિતિ જોતાં આપણી આંખોમાં આંસુ આવે તેમ છે. ક્યાં એ ધનધાન્યથી ભરેલું રાણકપુર અને ક્યાં આજનું વેરાન ઘિહામણા જંગલરૂપ દેખાતું રાણકપુર ? જે નગરમાં હજારો લાખો આદમીઓ વસતાં ત્યાં આજે શૂન્ય જંગલ પડ્યું છે. કાળચક્રના પરિવર્તનો જોવા છતાં એ માનવીને શાન નથી આવતી એથી ખીજ કંઈ તાજુખી હોઈ શકે ?

રાણકપુરજીનું વર્ણન એક પ્રાચીન ગુજરાતી કવિ આ પ્રમાણે આપે છે:—

“ હીયડિ હરણ ધમજ ઉલ્લસીઉં, રાણિકપુર દીડં મન વસીઉં”

અણહલપુર અહિનાણી, મઠ મઠ મંદિર પોણ સુચંગે

નિરમલ નીર વહઈ વચિગંગે, પાપ પખાલસુ અંગે

કુગ વાવિ વાડિ હટ્ટસાલા, જીણહલવણ દીસઈ દેવાલા

પૂજ રચઈ તિહાં બાલા, વરણ અઠાર ઇલોક સવિચારી

કાટીધજ વસઈ વિવહારી પુન્યવંત સુવિચારી

તિહાં મુખિ સંઘવી ધરણઉ, દાનિ પુણ્યજ ગિજસવસીરાણું જીણહલવણિ ઉધરણઉ.

આજે આ સમૃદ્ધિવાન નગરમાં એક જ વસ્તુ અમર રહી છે, અને એ છે ત્રૈલોક્યદીપક મંદિર. આ ગગનચુંબી વિશાલ ભવ્ય મંદિર માનવ જાતને ઉપદેશ આપતું ઊભું છે. એ કહે છે કે—સત્પાત્રમાં વાપરેલું ધન તમારું જ છે, ખાવા-પીવા એશઆરામ કરવા અને કીર્તિ કે યશ કમાવા વાપરેલું ધન તમારી સાથે નથી આવવાનું. સત્પાત્રમાં વાપરેલું ધન તમને ઇલોક અને પરલોકમાં અનંતગણું ફળપ્રદ નીવડશે. આજે આ ત્રૈલોક્યદીપક મંદિર બનાવનાર દાનવીર ધરણશાહ-ધન્નાશાહ મોજીદ નથી પણ તેની ધવલયશોપતાકા ફરકાવતું આ ગગનચુંબી મંદિર આજે ય આકાશ સાથે વાતો કરતું ઊભું છે. (મારવાડ તીર્થયાત્રાના વર્ણનની નોંધ ઉપરથી)

આ મંદિર બનાવનાર દાનવીર ધન્નાશાહ જ્ઞાતે પોરવાડ હતા. તેમનું જન્મસ્થાન સિરોહી સ્ટેટનું નાંદિયા ગામ હતું. તેમના એક ખીજા નાના બંધુ હતા જેમનું નામ રત્નાશાહ હતું. બંને ભાઈઓ ધીર, વીર અને ધર્મના પરમ ઉપાસક હતા. ન્યાય અને નીતિથી વ્યાપાર કરી ધન પ્રાપ્ત કરતા હતા. એવામાં એક વાર એક મુસલમાન બાદશાહનો પુત્ર પિતાથી લડી અન્ય સ્થાને જતો હતો. વચમાં નાંદિયામાં મુકામ કર્યું અને ત્યાં આ બંને ભાઈઓનો રાજકુમારને પરિચય થયો. બંને ભાઈઓએ રાજપુત પાસેથી એકલા નીકળવાનું કારણ બાણી મીઠી વાણીથી રાજકુમારને સમજાવ્યો, તેનો ગુસ્સો અને રોષ શાંત પાડી પિતાની ભક્તિ, વિનય કરવાનું, તેમનો પ્રેમ અને આશીર્વાદ મેળવવાનું સમજાવી ત્યાંથી જ પાછો વાળી બાદશાહ પાસે મોકલી આપ્યો. બાદશાહને જ્યારે આ વાતની ખબર પડી ત્યારે તે ધણો જ ખુશી થયો અને નાંદિયાના આ બંને ગૃહસ્થોને પોતાની પાસે બોલાવી, તેમનો આભાર માની પોતાની પાસે રાખ્યા; પરંતુ રાજ સદાયે કાનના કાચા હોય છે. એક વાર કોઈ હિતશત્રુએ બાદશાહને ધન્નાશાહ અને રત્નાશાહની વિરૂદ્ધ ભેંચ્યાં અને બાદશાહે આવેશમાં આવી જઈ બંને બંધુઓને ગીરફતાર કરી જેલમાં

રાણકપુર તીર્થનો ઇતિહાસ.

૧૮૫

બેસાડ્યાં. અંતે મોટો દંડ કરી ઘર, માલ-મીલકત લુટી લઈ કાઢી મુક્યા. ત્યાંથી નીકળી બંને ભાઈઓ મેવાડમાં આવ્યા અને રાણકપુર નજીકના પાલડી ગામમાં વ્યાપાર-ધંધો શરૂ કર્યો. ન્યાય અને નીતિના પરમ પુત્રરી આ વીરપુત્રો ઉપર ટૂંક સમયમાં લક્ષ્મી દેવીએ કૃપા કરી **માયં ફલતિ સર્વત્ર** । આ ન્યાયે બંને ભાઈઓએ લક્ષ્મી પ્રાપ્ત કરી પણ તેઓ લક્ષ્મી દેવીની ચપલતા, અસ્થિરતા પણ બરાબર સમજી ગયા હતા. ત્યાં એક વાર એક વિદ્વાન સાધુ મહાત્મા પાસે ધનાશાહે નલિનીગુહ્ય વિમાનનું સ્વરૂપ સાંભળ્યું. રાત્રે પણ નાલનીગુહ્ય વિમાનનું સ્વપ્ન આવ્યું. આ જોઈ ધનાશાહે તે થયું કે આવું સુંદર જિનાલય બનાવ્યું હોય તો કેવું સારું ? ધન એટલું ન હતું કે એવું જાન્ય મંદિર બનાવી શકાય, પરંતુ ધર્મભાવના જાગરી હતી. ધનાશાહે કુળદેવીની આરાધના કરી અને મંદિર બંધાવવામાં સહાયતા માગી. દેવીએ તેની મનોકામના પૂર્ણ કરવાનું વચન આપ્યું. ધનાશાહે મોટા મોટા કુશળ શિલ્પીઓને નિમંત્રણ કરી મંદિરનો નકશો બનાવવા કહ્યું. પણ કોઈ કુશળ શિલ્પી ધનાશાહના ભાવને ન આજેખી શક્યો. ધનાશાહ મુક વાણીથી બધાને કહેતો કે મંદિર આવું બનાવવું છે. અંતે બધા શિલ્પીઓ થાક્યા. બધા સમજ્યા શેઠ પસે ધન તો છે નહિ અને મંદિર દેવલોક જેવું બનાવવું છે. અંતે બધાએ શેઠની મસ્કરી કરતાં કહ્યું-આપની ભાવના મુજબ મુંડારાનો સોમપરા દેવો (દેપાક, દીપા) કરી આપશે. દેવો તદ્દન દરિદ્રતારાપણ અને અજ્ઞાન હતા. અવસ્થાએ પણ વૃદ્ધ હતા, છતાંયે શેઠ ત્યાં ગયા. પોતાનો ભાવ કહી બતાવ્યો. દીપાએ એક કાગળ ઉપર જેમ મનમાં આવે તેમ લીટા માર્યાં. કહે છે કે કુળદેવીની સહાયતાથી એ લીટીઓ એક સુંદર જિનમંદિરના નકશારૂપ બની ગઈ. ધનાશાહ શેઠ ૧૧ જીવંત ભાવનાના પ્રતિચિંત્ર સમુદાયે મંદિર નકશામાં આવી ગયું. ત્યારપછી ધનાશાહ શેઠે મેવાડાધિપતિ મહારાણા કુંભાજી^૧ પાસેથી મંદિરને યોગ્ય સુંદર જમીન લીધી અને ૧૪૩૪ માં મંદિરનું ખાતમુહૂર્ત થયું. મીસ્ત્રીએ શેઠની ઉદારતાની પરીક્ષા માટે પાયામાં જ અમુક મણ કરતૂરી, કેસર તથા ઉંચી અને બહુમૂલ્ય ધાતુઓથી ચણતર કરવા માટે શેઠ પાસે ઉપર્યુક્ત વસ્તુઓ માંગી. શેઠે વિનાસંકોચે તે બધી વસ્તુઓ પૂરી પાડી. મીસ્ત્રીઓએ ઉત્સાહમાં આવી ધમધોકાર કામ શરૂ કર્યું. શેઠની ઇચ્છા હતી કે સાત માળનું ગગનચુમ્બી મંદિર બનાવવું. પણ સમય ધણો થઈ ગયો. ચાર માળ બન્યા અને બાકી વર્ષના ગાળા પછી ૧૪૯૬ તપગચ્છાધિપતિ સોમપ્રભ-સૂરિજીના શુભ હસ્તે ધામધૂમ, પરમ ઉત્સાહપૂર્વક પ્રતિષ્ઠા કરાવી, ચોમુખ ઋષભદેવજી પ્રભુ બિરાજમાન કર્યા તેનો શિલાલેખ મૂલ ગભારા પાસે જ છે, જેમાં ૪૬-૪૭ પંક્તિમાં આલેખાયો છે. શરૂઆતમાં

શ્રીચર્તુમુખજિનયુગાદીશ્વરાય નમઃ ॥

૨ વિક્રમતઃ ૧૪૯૬ સંવત્સર વર્ષે પછી મેવાડના મહારાણાઓની વંશાવલી શરૂ થાય છે. પછી તેમાં ધનાશાહનો પરિચય આ પ્રમાણે છે.

૧ પ્રસિદ્ધ કુંભો રાણો-મીરાંબાઈનો પતિ.

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ પ્રાગ્વટ જ્ઞાતિના મુકટમણી સંધપતિ માડણીની સ્ત્રી કમલાદેવો પુત્ર સંધપતિ ધરણાક જેણે શત્રુજયાદિ તીર્થોની યાત્રા કરી હતી, અબરી, પિંડવાડા, સાલેર (સારંગપુર) આદિ સ્થાનોએ જિનમંદિર બંધાવ્યાં, જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યા, તેમજ દુષ્કાળના સમયમાં અન્નક્ષેત્રો મંડાવી ઘણા પરોપકાર કર્યા, જૈન સંઘની ઘણી સેવાભક્તિ કરી, ધરણાકને બે પુત્રો, સં. જાહા અને જાવડા; તેમજ પોતાના મોટાભાઈ રત્નાશાહના કુટુંબનું પણ વર્ણન છે. ત્યારપછી લખે છે.

“ ત્રૈલોક્યદીપકામિવાનઃ શ્રોતૃતુર્મુખ્યુગાદીશ્વરવિહારઃ કારિતઃ પ્રતિષ્ઠિતઃ શ્રીગૃહત્તપાગચ્છે શ્રીજગન્નરસૂરિ શ્રીદેવેન્દ્રસૂરિસંતાને શ્રીમત્ શ્રોદેવસુંદરસૂરિપટ્ટપ્રમાકર પરમગુરુ સુવિહિત પુરંદર ગચ્ઙ્ઙાધિરાજ શ્રીસોમસુંદરસૂરિભિઃ ”

આ લેખ ઘણી જ મહેનતે ઉતારી લીધો હતો, છતાં યે અમુક પંક્તિઓ ન જોડેલી શકાઈ. તે ત્યારપછી ઘણા સમયે શ્રીમાન્ જિનવિજયજીના લેખ સંગ્રહ ભાગ બીજાના આધારે સુધારી લીધી.

આ ભગ્ય વિશાલ મંદિર જોઈ સર જેમ્સ ફર્ગ્યુસનના મન ઉપર જે અસર થઈ તે આપણે તેના શબ્દોમાં જ જોઈએ.

“ આ સ્તંભોનો વનનો અંદરનો ભાગ જોવાથી જે દેખાવ દૃષ્ટિગોચર થાય છે તે તેના એક મંડાના દૃશ્ય ઉપરથી જણાય છે, પરંતુ સ્તંભોની આવી ગોઠવણીથી અજવાળાના આડકતરા માર્ગને લીધે તથા અજવાળુ આવવાના દ્વારોની રચનાને લીધે ગમે તેવા દૃશ્યમાં પણ એ ચિતાર બરાબર ઉતારી શકાય તેમ નથી. વળી તીર્થંકરોની પ્રતિમાઓ-વાળી દેવકુલિકાઓની સંખ્યા ઉપરથી પણ આશ્ચર્ય લાગે છે. મધ્યમાં આવેલા બાર દેવગૃહો ઉપરાંત અંદરના ભાગની આબુબાબુએ આવેલી ૮૬ દેવકુલિકાઓ છે અને તેમનાં મુખભાગો ઉપર કોતરકામ કાઢેલાં છે. ” છેલ્લે આ વિદ્વાન લખે છે:—

“ આ બધા ઉપરથી મન ઉપર ઘણી સારી અસર થાય તેમ છે. ખરેખર આવી સારી અસર કરે એવું તથા સ્તંભોની સુંદર ગોઠવણી વિશે સૂચના કરે એવું હિંદુ-સ્તાનમાં બીજું એક પણ દેવાલય નથી.”

“ ગોઠવણીની ઉત્તમતા ઉપરાંત બીજી જાણવાલાયક બાબત એ છે કે તેણે રોકેલી ૪૮૦૦૦ ચો, ફુ, એટલે કે મધ્યકાલીન યુરોપીય દેવજોના જેટલી છે અને કારીગરી તથા સુંદરતામાં તો તેમના કરતાં પણ ચઢે ૧૦૦ ગણ છે.”

(શ્રીમાન જિનવિજયજીનો લેખસંગ્રહ ભા. ૨)

આજે પણ રાણકપુરજીના મંદિરના દર્શન કરવાથી દર્શકોને અતીવ આહ્લાદ ઉત્પન્ન કરાવે છે.

મંદિરના બાંધકામમાં મજબૂત એવા પથ્થરનો ઉપયોગ થયો છે કે સેંકડો વર્ષ થવા છતાંયે તે પથ્થરો ઘસાયા નથી. પ્રાયઃ ત્રીસ બત્રીસ પગથિયા ચઢી આપણે મંદિરની

શ્રી રાણકપુર તીર્થના ઇતિહાસ

૧૮૭

પ્રથમ સપાટીએ જઈને ઊભા રહીએ છીએ કે યુગાદીશ્વર શ્રી આદિનાથ પ્રભુનાં દર્શન થાય છે. ત્યાંથી ચોતરફ દૃષ્ટિ નાંખતાં સુંદર દેરીઓ અને આરસના મજખૂત સ્થંભો દેખાય છે. મંદિરનો આખો દેખાવ ત્યાંથી એવો રમણીય લાગે છે કે ઘડીભર ત્યાં ઊભા રહી મંદિરની કલામય બાંધણીનાં દર્શન કરવાનું મન થાય. મંદિરજીમાં કુલ ૧૪૪૪ થાંભલા છે. થાંભલાની લાંબાની લાંબા લાગેલી છે, પણ ખૂબી એ છે કે એક પણ થાંભલો દેરીની આડે નથી. ત્રાંસમાંથી જુવો તો પણ દર્શન થાય. થાંભલાની સામે થાંભલો અને દેરીની સામે દેરી છે. કેટલાક થાંભલા તો બહુ જ કિંમતી કારીગરીવાળા છે, ચારે બાજુ ૭૨ દેરીઓ છે. ચારે ખૂણે બે મંદિરજી—મોટી દેરીઓ છે. આ દરેકના સભામંડપ ને રંગ-મંડપ પણ અલગ અલગ છે. મુખ્ય મંડપ ઉપર માળ પણ છે. ચારે બાજુ એવા જ માળ છે. એકલો યાત્રી તો જરૂર ભૂલી જાય કે મેં અહીં દર્શન કર્યાં કે નહિ? બસ કલાકારની ખરી ખૂબી, અદ્ભુત રચનાકૌશલ્ય અને નિર્માણચાતુર્ય અહીં ઉતર્યું છે. અહીંના થાંભલા ગણતાં માણસ ભૂલી જાય છે. અમને એવું અભિમાન હતું ૧૪૪૪ થાંભલા ગણવા એમાં તે કદાચ મોટી વાત છે? પણ એ અભિમાન અહીં ઉતરી ગયું. અમારી પહેલા ઘણાએ થાંભલા ગણવાના પ્રયત્નો કર્યાં નિશાનો ત્યાં હતાં એમાં અમારો વધારો થયો પણ થાંભલા ગણી શકાયા નહિં.

અહિં અમે કેટલાક શિલાલેખો લીધા તેમજ પૂ, પા. આચાર્યમહારાજશ્રી વિજય-લક્ષ્મિસૂરિજી મહારાજના વિદ્વાન શિષ્યરત્ન પ્રવર્તકજી શ્રીમાન્ ભુવનવિજયજી મહારાજ તથા અન્ય બાલમુનિરત્નો ત્યાં હાજર હતા અને એ મહાત્માઓએ જ થાંભલા ગણવાનું શુભ કામ શરૂ કર્યું. બધાએ યથાશક્તિ પ્રયત્નો કર્યા પણ ૧૪૪૪ ની સંખ્યા પૂરી ન થઈ શકી. અમને લાગ્યું કે હવે પ્રયત્ન કરવામાં આપણે ફલિભૂત થઈ શકીએ તેમ નથી. આ મંદિરજીમાં ૮૪ વિશાલ ભોંયરાં હતાં. આજે મૂલમંદિરજીમાં પાંચ ભોંયરાં અને બીજા બે દહેરાસરોમાં બે ભોંયરા મળી કુલ સાત ભોંયરાં છે. અમે કુલ સાતે ભોંયરાં જોયાં. ભોંયરામાં ચૌદમી શતાબ્દથી લઈને સત્તરમી શતાબ્દ સુધીમાં અનેક સુંદર જિનપ્રતિમાઓ છે. કેટલીક સુંદર ચોવી-શીઓ છે. ધાતુની પ્રતિમાઓ પણ વિપુલ સંખ્યામાં છે. એક ભોંયરામાં ૧૫૧૧ ની સંવતનો સુંદર આયાગપટ છે. આવા આયાગપટો મથુરાના કંકાલીટીલામાંથી નીકળ્યા છે જે બેથી અઢી હજાર વર્ષ જેટલા પ્રાચીન છે. આ આયાગપટો જૈનો પોતાના ઘરમાં પૂજા માટે રાખતા. સોળમી શતાબ્દ સુધી આયાગપટો બન્યા હતા તેમ આ રાણકપુર-જીના આયાગપટોથી માલુમ પડે છે. આ ભોંયરામાં ધિરાજમાન જિનવરેન્દ્રની બધી પ્રતિમાઓ ધાતુની પ્રતિમાઓના પણ શિલાલેખ લેવામાં આવે તો જૈન ધર્મના ઇતિહાસમાં કેટલુંક નવું જાણવાનું મળે તેમ છે. કેટલાયે આચાર્યોનાં નામ, દાનવીર ગૃહસ્થોના કુટુંબોના નામ તથા કાર્ય જાણવા મળે છે. અમે કેટલીએક વિશિષ્ટ શિલાલેખોવાળી જિનપ્રતિમાના લેખો સંવત્ત્વરે ઉતારી લીધાં છે તથા ભોંયરામાં કેટલી કેટલી પ્રતિમાઓ છે તે પણ નોંધી લાવ્યા છીએ; પણ લંબાણના ભયથી તે બધું નથી આપતો.

આ સિવાય બીજાં બે સુંદર પ્રાચીન જિનમંદિરો છે. એક યદુકુલતિલક બાલશ્રદ્ધ-

૧૮૮

આત્માનંદ પ્રકાશ

ચારી શ્રીનેમનાથ પ્રભુજીનું અને બીજું શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુજીનું મંદિર છે. તેમાં શ્રી નેમનાથ પ્રભુજીના મંદિરમાં શિલ્પકામ સુંદર અને આકર્ષક છે. પાર્શ્વનાથ પ્રભુજીના મંદિરમાં એથી પણ વધુ સુક્ષ્મ કામ છે, તેમાંયે શિંખરના બહારના ભાગમાં દેવાંગનાઓના નાચમાં આખું નાટ્યશાસ્ત્ર ઉતાર્યું હોય એમ લાગે છે. કેટલાંક પુતળાંમાં રચિત્વ અને અનૌચિત્ય જોવાયું પણ નાટ્યશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ અને બીજાં કારણોએ તેમ કરવામાં આવ્યું હશે એમ લાગે છે.

આ બન્ને મંદિરમાં પ્રતિમાઓ સુંદર છે. અહીંના ભોંયરાંમાં પણ સુંદર જિનપ્રતિમાઓ છે. આ સિવાય ત્રીજું એક મંદિર છે; પહેલાં તે જૈનમંદિર હશે.

ત્રૈલોક્યદીપક મંદિર બંધાવનાર દાનવીર ધર્માત્મા ધન્નાશાહની એ મૂર્તિઓ પ્રભુનાં દર્શન-જાપ કરતી વિદ્યમાન છે. તેમજ આવું અદ્ભૂત અપૂર્વ મંદિર બાંધનાર કુશલ શિલ્પદેવોની મૂર્તિ છે અને ધન્નાશાહના વડીલ બન્ધુ રત્નાશાહની પણ મૂર્તિ છે. આજે દરવર્ષે ફાગણ વદિ ૧૦ મે મોટો મેળો ભરાય છે. રત્નાશાહના વંશજો ધ્વજ ચલાવે છે. બહારગામથી જોનો પણ સારી સંખ્યામાં આવે છે. અજોનો પણ આવે છે. ચોક્કાનો પ્રયંધ પણ સારો રહે છે. આ સિવાય આસો શુદ્ધ ૧૩ નો પણ મેળો ભરાય છે, પણ તે સામાન્ય મેળો હોય છે.

અમને અહીં સ્થાવર તીર્થ સાથે જ જંગમ તીર્થનાં પણ દર્શન થયા. સુપ્રસિદ્ધ વક્તા અને લેખક મુનિમહારાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજ તથા ન્યાયતીર્થ વિદ્વાન લેખક મુનિમહારાજ શ્રી હિમાંશુવિજયજી મહારાજ આદિ અમારી પહેલાં જ અહીં પધાર્યા હતા. બધા પ્રેમથી મળ્યા. બીજે દિવસે પૂ. પા. આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય-લખિસૂરિજી મહારાજ સાહેબ આદિ સાધુ મહાત્માઓના દર્શન થયા. બધા કોષ્ટ પણ જાતના ભેદભાવ સિવાય પ્રેમથી મળ્યા. બધાની આંખોમાં અમી હતું, વિરોધનું નામ-નિશાન ન હતું. આ પ્રેમ અને આ હર્ષથી અમે બધા એકત્ર થઈ શાસનસેવા કરવા કટિબદ્ધ થઈએ તો જૈન શાસનનો ઉદ્ધાર અશક્ય નથી. બધાએ ભોંયરામાં સાથે જ હતા. શિલાલેખો વાંચવા, જિનપ્રતિમાજીની સંખ્યા ગણવી, કોષ્ટ નવીન વસ્તુ સૂચવવી આ બધું અભિન્ન ભાવે બધાએ કર્યું. આ સ્થાવર તીર્થ સાથે જંગમ તીર્થનો સુંદર સંગમ જોઈ શ્રાવકો પણ પ્રમોદિત થયા.

આ રાણકપુરજીનું મંદિર બાંધવામાં ધન્નાશાહે લગભગ પંદર કરોડ રૂપિયા ખર્ચ્યાં હશે એમ પાશ્ચાત્ય વિદ્વાન કહે છે. ૬૨ વર્ષ સુધી અવિરત પરિશ્રમ કરી એ ધર્માત્માએ આ મંદિર બંધાવ્યું. ત્યારપછી તેમના ભાઈ રત્નાશાહે પણ સાત આઠ વર્ષ કામ ચલાવ્યું. અંતે કામ અધૂરું જ રહ્યું. અદ્ભૂત મંદિરની રચના વિષયમાં નીચેની પંક્તિઓ આપી રાણકપુરની યાત્રા સમાપ્ત કરું છું.

“ સેત્રુંબાએ સિરિગિરનારો, રાણિગપુર શ્રીધરજીવિહારો,
વધ્યાચલ અધિકુ ફલ લીજઈ, સદ્ગલ જન્મ શ્રી ચઉમુખ કીજઈ;
દેવછંદ તિહાં અવધારી શાસત જિજીવર બાજુ ચ્યારી,
વિહરમાણી બીઈ અવતારી, ચઉવીસ જિજીવર મરતિ સારી.

શ્રી રાણકપુર તીર્થના ઇતિહાસ

૧૮૯

તિહિ જિજ્ઞાસિંબ બાવનું નિહાણ, સચલજિજ્ઞા બહત્તરે જીણાણ;
ફિરતી બિંબ નવિ બાણ ઉપાર, તીરથનંદિસર અવતાર,
વિવિધ રૂપ પુતલીય અપાર, કૌરણીએ અરબુદ અવતાર;
તોરણથંભ પાર નવિ બાણું એક જીભ કિમ કહિયવખાણુંકે.”

વિદ્વાન કવિ શ્રીમાન્ સમયસુંદરજી પણ રાણકપુરનું સુંદર વર્ણન આપે છે.

અઢવીશ મંડપ ચિહ્ન દિશે રે લાલ, અઉમુખ પ્રતિમા ચાર મન મોહ્યું રે ॥ ત્રિભુવન-
દીપક દેહરૂં રે લાં સમોતડ નહિ સંસાર મં શ્રી ॥ ૨ ॥ દેહરી ચોરાશી દીપતી રે
લાં માંડયો અષ્ટાપદમેર ॥ મં ॥ બલે જીહાયાં ભોંયરાં રે લા. સુતાં બીડી સવેર મં
શ્રી ॥ ૩ ॥ દેશ જાણીતું દેહરૂં રે લાં મોટો દેશ મેવાડ મં ॥ લાખ નવાણું લગાવીયા
રે લાં ધન ધનો પોરવાડ મં શ્રી ॥ ૪ ॥

(સમયસુંદરજી ૮૧૬૭૬)

સંવત આર બહોતર વર્ષે સંઘવી ધનો જોહ,

રાણકપુરજીના દેહરા કરાવીયા કાડ નવાણું ધન ખર્ચ્યા હો કુંથુજિન,
આમાં સંવતમાં ભૂલ થઈ લાગે છે. યા તો લહીયાનો દોષ હોય. રાણકપુરજીના
મંદિર માટે નવાણું કરોડ ધન ખર્ચ્યાનું આ સ્તવનમાં જણાવ્યું છે ધન ગમે
તેટલું ખર્ચાયું હોય, એમાં બલે મતભેદ હોય; પણ આ મંદિર અદ્ભુત અનુપમ અને
હિંદુનું સર્વશ્રેષ્ઠ મંદિર છે એમાં બેમત નથી જ.

“ શ્રી વ્રતીશ્વરો રાણપુરં વમાજ. ”

“ વિન્ધ્યાચલં તુંગતયા વયસ્ય, ભાવં ભજન્તં પ્રવિભાવ્ય વિન્નઃ

ગિરીશૈલં મિલિતું સમેતં, સ પ્રૈક્ષતાસ્મિન્ધરણસ્ય ચૈત્યમ્ ॥ ”

ભાવાર્થ—કવિ એમ કહે છે કે આ મંદિર આટલું બધું બિંચું છે તેનું કારણ હું
એમ માનું છું કે જિંચાધવડે વિન્ધ્યાચલ સાથે મૈત્રીભાવને ધારણ કરનાર એવો કૈલાસ
પર્વત જ જાણે અહીં તેને મળવા આવ્યો હોય તેમ લાગે છે. અર્થાત્ આ ભવ્ય મંદિર
કૈલાસ જેટલું બિંચું છે. એવા જિંચા ધરણવિહાર ચૈત્યને સૂરિજી (જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજ્ઞ-
યસૂરેન્દ્રજીએ) જોયું.

આમાં કાવ્યકારે સુંદર કાવ્યયમત્કૃતિ દર્શાવવા સાથે ઉપમા અને અલંકારનો સુંદર
સંયોગ કરી વસ્તુનું નિર્દર્શન કરાવ્યું છે.

આતું અદ્ભુત જિતમંદિર જોઈ કયો ભવ્યાત્મા પ્રમુદિત—આહલાદિત ન થાય ?
અન્યાન્ય જૈનતીર્થોની યાત્રા કરનાર મહાનુભાવોએ અહીંની પણ યાત્રા અવશ્ય કરવા
જેવી છે.

હમણાં આ ભવ્ય મંદિરના જીર્ણોદ્ધારનું કાર્ય આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીએ શરૂ
કયું છે. મુમુક્ષુ ભવ્યજીવો આ તરફ લક્ષ્ય આપી છૂટે હાથે દાન આપવાનું ન ચૂકે. આ
મહામંદિરના જીર્ણોદ્ધાર પાછળ હજારો નહિં લાખોનો ખર્ચ થાય તેમ છે. એક સંરથા
કરતાં સમસ્ત સંઘ લક્ષ્યપૂર્વક પોતાનો દાનપ્રવાહ આ તરફ વહાવે તો જીર્ણોદ્ધાર કાર્ય
સુચારુ રીતે થઈ શકે.

(ચાલુ)

આત્માની શોધમાં—

પરબ્રહ્માના ડોશીમાં.

સમય થતાં જ સંત સહની વિનયક્રાંતની સમાધિ શરૂ થઈ.

એક શ્રીમંત શેઠાણીને છાલાકુંડના ડોશીમાં સાથે વાતો કરતાં જોયાં.

ડોશી ! પવાલામાં ઠંડું પાણી આપો તો.

આવો બા, જરા બેસો, દ્યો આ પવાલું.

શેઠાણી-શું કપરો ચઢાવ ! હીંગળાજનો હડો તો ખરેખર હાડ ખોખરા કરે તેવો જ છે અને આ માનમોડીઆ તો હું હાંફતાં હાંફતાં ચઢી છું ! ડોળીવાળા પણુ આવા સખત ચઢાવ આગળ જ ઉતારી મેલે છે ને ! બુઝોને હજી પણુ હાંફ સમાતી નથી. જાણે સાવ ગાત્ર ઢીલા બની ગયા ! આમ વાત કરતાં શેઠાણીએ કેટલી સોનાનું કુંચીયાળું કહાડી બાજુ પર મેલ્યું, અને પોતાની વીતક કથા આગળ ચલાવી.

ડોશી, તમારા લોકોથી આ શે ચઢાય છે ! આવા કઠીણ ચઢાવને સહેલો બનાવવા કંઈ ઉપાય ન થાય ! તમે લોકો તો માથે ભાર લઈ ચઢો છો !

શેઠાણી બા, તમે આજે આટલા બધા કાં ચકળાઈ ગયા ? હું તમોને બાળપણથી ઓળખું છું ! ઉજમ શેઠાણી દાદાને લેટવા દરવર્ષે આવતાં. મને ચાહ છે કે મરતાં પૂર્વે ચાર પાંચ વર્ષથી એ ડોલીમાં બેસવા લાગ્યા હતાં; બાકી આખી જિંદગી ચઢીને યાત્રા કરતાં. તમે એમના નાના દીકરાના વહુ ! સહેજે તમારા પ્રતિ એમનો લાવ વધારે તેથી ઘણી વાર જત્રામાં તમે જોડે હોય તે કાળે તમે પણુ દબડ દબડ ચઢી જતાં. એક બે વાર તો અહીં બેસાડીને કહેલું કે જો ને જસુસ, ડુંગર ચઢતાં આમ દોડવું નહીં, એથી શ્વાસ ચઢે. ધીમે ધીમે ડંગ ભરવા. જે કંઈ કઠણાશ છે તે આ છાલાકુંડ સુધી જ પછી તો રમતા રમતા દાદાના દરબારમાં પહોંચી જવાય. ચઢીને જત્રા કરવામાં ઘણું પુન્ય છે. જસુસ બા, તે સમયને આજે કંઈ ઝાઝા વર્ષો નથી થયાં, છતાં તમે આજે આમ હતાશ કેમ થઈ ગયા ? એ તમારું બળ કાં વહી ગયું ! ઇ તો ડુંગરનો ચઢાવ, એમાં હીંગળાજ માની કપરાશ એટલે લાગે તો ખરીજ. પાણી પીશે ને થાક ઉતરી જશે. વળી તાબ થઈ જશે. આમ વાત ચાલતી હતી એવામાં ડોશી પાણી લાવોની બુમ

આત્માની શોધમાં.

૧૯૧

પડતાં ડોશી પાણી પાવા ગયા, અને ડોલીવાળાની હાકલ થતાં જસુસ શેઠાણી પણ સફાળા ઉઠી, ડોલીમાં જઈ બેઠા. તરતજ ડોળી આગળ વધી.

સોનાનું કુંચીયાળું પડી રહ્યું ! ડોશી પાણી પાઈ પાછા આવ્યા. એમણે જોયું કે તરતજ લઈને ઠેકાણે મૂક્યું. નાની ગંગીને જસુસ શેઠાણી પાછળ દોડાવી પણ ડોલીમાં બેઠેલા શેઠાણી તો ક્યાંયે પહોંચી ગયા હતાં ! એટલે ગંગી પાછી આવી.

રામપોળ વટાવતાં જ શેઠાણીને કુંચીયાળું સાંભળ્યું, છતાં એ ક્યાં પડી ગયું એ યાદ ન જ આવ્યું. બસ ત્યારથી જ હૃદયમંથન આરંભાયું. બારેક તોલા સોનું એટલે સહેજે ત્રણસો રૂપીઆનો સવાલ ! પુનઃશાની મિલકત ને કમાણીના હિસાબમાં એટલી રકમ તો સાગરમાં બિન્દુ જેવી ગણાય. વીસમી સદીની શેઠાણીઓ ઠઠારા ને આડંબરમાં ઘણુંયે ખર્ચી નાંખે ! ફેશન ને શણગારના નામે છૂટા હાથ મૂકે ! સોના કરતાં ઘડામણ મોઘું એ ઉક્તિ અનુસાર કપડા કરતાં શિલાઈના વધુ દામ આપે ! પણ જ્યાં દાનને પ્રસંગ કે ગરિબ-ગુરબાનો પ્રશ્ન ઉઠે ત્યાં માંડ પાઈને સ્થાને પૈસો નાંખે ! અને એમાં પણ જાણે મહાન ઉપકાર કરી નાંખ્યો ન હોય એવો દેખાવ કરે ! તેનાથી આમ કુંચીયાળું જતું કરાય ?

દર્શન કર્યા, દેવ જીહાર્યા, પૂજા ને ચૈત્યવંદન પણ કર્યા; છતાં મન તો પેલા ઝુડામાં જ. એ વેળા એટલી પણ ધીરજ ન રહી કે નસીબમાંથી નહીં ઉતર્યો હોય તો એ ક્યાં જવાનો છે ? હેલાક શેઠની વાત પણ યાદ આવી કે કાંતો એ પર વિશ્વાસ ન બેઠો. સત્યની કમાઈની વસ્તુ ઘેર બેઠા પાછી આવે છે એ શ્રદ્ધા તો ક્યાંથી સંતાપે ? સોનાના ઝુડાએ આજની યાત્રાનો અમૂલ્ય પ્રસંગ ચુંધી નાંખ્યો. જસુસ શેઠાણી તો દોડતા પાછા ફર્યા. ડોલીવાળાને પાછળ આવવાની આજ્ઞા કરી. દરેક જગાએ જોતાં પગપાળા ઉતરવા લાગ્યા. ઉતરતાં ઉતરતાં છાલાકુંડ સુધી આવી પુગ્યાં, ત્યાં તો ગંગીએ વધામણી દીધી. શેઠાણી બા, તમારું કુંચીયાળું અહીં રહી ગયું છે. આ સાંભળતાં જ શેઠાણીના જીવમાં જીવ આવ્યો. હવેજ કંઈ ટાઢક વળી. જાણે બહુ પરિશ્રમ લાગ્યો હોય એમ ‘હાશ’ કરતાં વિસામા પર બેસી પડ્યા.

ડોશી તો સૌ કોઈને પાણી પાતાં ને દાદાના નામે પાઈ-પૈસાની શીખ માંગતાં ! એ ધીરજ અને એ સલુકાઈથી દૈનિક ક્રિયા કર્યા જતાં યાત્રાળુઓની લીડ ઓછી થતાં જ ડોશી જસુસ શેઠાણી પાસે આવ્યા અને પૂછવા લાગ્યા કે

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બા, આટલો થાક ઉતરતાં ન લાગવો જોઈએ, વળી તમે તો ડોળીમાં ચઢ્યા છે એટલે ઉતરતાં પણ ડોળી હશે જ ને!

ડોશી, એવું તો કંઈજ મહેનતનું કામ મેં કર્યું નથી. આ કુંચીયાળાએ મારો જીવ ઊંચો કરી નાખ્યો. એની ચિંતાએ પૂજામાં મન ન રહ્યું. આ દોડા-દોડ કરાવી. આ છોકરીએ કહ્યું કે કુંચીયાળું છે ત્યારે જ જીવ હેઠો બેઠો છે.

ઓય મા, જેને માથે આદીશ્વર દાદો બેઠો છે એને દુઃખ કે ચિંતા શાની હોય ! વળી તમારા જેવા ધનિકને એની શી વિસાત ? બા, એટલું સમજી રાખો કે કોઈ વિસામા પર કંઈ પણ કિંમતી ચીજ રહી ગઈ હોય તો એ જવાની નહીં. કદાચ ધણી ન મળે તો સાંજે કારખાને જાય. લલે અમે પાંચ પૈસો માંગીને લઈએ બાકી પરાઈ ચીજમાં જરા પણ હાથ ન નાંખીએ. અમારા હાઈડામાં એ વાત કોતરાયેલી જ છે કે ડુંગર પર બેઠેલો આદીશ્વર દાદો સૌ કંઈ જોઈ રહ્યો છે. એની આંખમાં ધુળ નાખવા જનારનું કદીપણ લહું ન થાય. આજે એંસી ને બે ઉપર થયા છતાં, અને ગમે તેવો કપરા વર્ષો આવ્યા છતાં, એના વિશ્વાસે બેઠેલા અમોને દાળ-રોટલો તો મળી જ રહ્યાં છે. વળી વહેવારના કામો એની કૃપાએ નીકળી ગયાં છે. મારા વસ્તારમાં બે છોકરાંને બે છોકરીઓ છે. એ બંધાને પરણાવ્યા અને આજે લીલીવાડી છે. આ નાની ગંગી પણ કોઈની પડી વસ્તુ લેવાની લાલચ ન કરે. રોજ તો અમારા નસિબમાં દાદાના દરબારમાં જવાનું ક્યાંથી હોય ? પણ વરસમાં બે-ત્રણ વાર જઈએ અને એ દાદાના ચરણમાં લળી લળી નમીએ એના મીઠા આશીર્વાદ મેળવીએ. અમારા દોષો એના દર્શનથી દૂર થઈ જાય; અને કૃપાદ્રષ્ટિએ અમારું ગાડું નલે. લલેને એ પર્વતના માથે બેઠો પણ અમારા અંતરમાં એનું સ્થાન અનોખું છે.

બુઢા મા, આ શું સાચું છે ! જસુસ શેઠાણી આશ્ચર્ય પામીને બોલ્યા.

અરે ! શેઠાણી મા, કંઈ જિંદગી માટે અમારે ખોટા વેણ વઢવા ? ગાદી પર જઈ પૂછે તો હજારોની ચીજ કોઈ વિસામા પરથી ગઈ છે ખરી ? તમે તો મારી નજરે ઉગતા કહેવાઓ. તમારી સાસુ સાથે મારે મીઠો સંબંધ. એક વાર ઝરીની ભરેલી કોથળી જેમાં ચાળીસ સોનામહોર હતી તે ભૂલી ગયેલા. એ તો પગે ચઢીને જત્રા કરતાં. બહુ શાંતિથી દરેક ક્રિયા કરતાં. ઉપર તેમણે બે અઢી કલાક થતાં તે દિને પણ એટલો જ વખત વીત્યો ત્યારે તે પાછા ઉતરેલા ચહેરા પર જરા વિષાદ ન મળે. જ્યારે મેં કોથળી સોંપી ત્યારે તે વિસ્મય પામ્યા ! મેં પૂછ્યું:—“શેઠાણી બા, આ

આત્માની શોધમાં

૧૯૩

તમારી કિંમતી ચીજ તમોને સાંભરતી પણ નથી ? એમાં સોનામહોરો છે. વળી ચોખા બદામ વિના કેમ ચાલ્યું ? ” “ માત્ર ચૈત્યવંદન વેળા યાદ આવી. પછી મન મનાવી લીધું કે મારે એ ખરચવાની તો હતીજ. જરૂર કોઈ ઠેકાણે રહી હશે તો પાછી આવશે જ. નહિ તો કોઈ ગરબુનું કામ નીકળશે. એ માટે અફસોસ કેવો ? ત્રણ જગતના નાથની હાજરીમાં એ જડ પદાર્થનું દુઃખ કેવું એ તો તગદીરના તમાશા ! ધન આવે ને જાય, તેથી મારી ભક્તિમાં ખામી કેમ લાગે ? ” આટલા શબ્દો કહેતાં તરતજ એમાંથી બે મહોર કહાડી મને આપી. દરેક વિસામાવાળીને અકેક મહોર, ને બાકીની વટાવી ગરિબ-ગુરખામાં વહેંચી દીધી. ઉજમ શેઠાણીના એ દાનથી, અને ઉદાર સ્વભાવથી કોણ અબ્બણ્યું છે ? એમનું નામ હત્યો તો સૌ કોઈના માથા નમે. હા! પરની એમની શ્રદ્ધા અડગ અને દ્રઢ. સાદાઈમાંથી ધનવાન બન્યા છતાં કોઈ દિ' ધનનો ગર્વ ન મળે. તેમ મોટાઈનું નામ નહીં. અમારા જેવાના તો એ બેલી. અમારી અંતરની કહાની સાંભળે અને જરૂરી મદદ કરે. એકજ સલાહ આપે કે:-

આદીશ્વર દાદાના વિશ્વાસે રહેશો તો સાડું થશે. પ્રમાણિકતા કદી પણ વીસરશો નહીં. દાદાની નજરે ગરિબ ને ધનિક સૌ સરખા છે. શુદ્ધ દાનત વાળા સૌ પર એની મહેર વરસે છે.

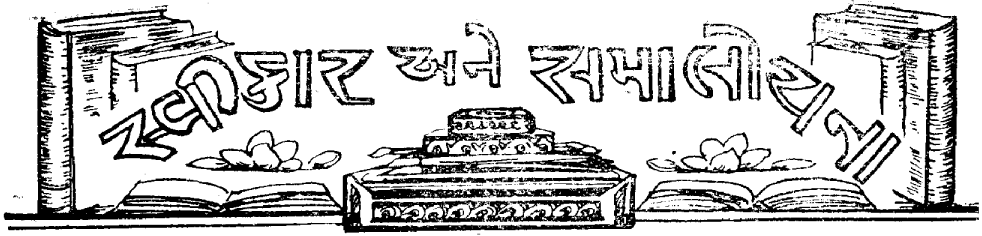
સાસુજનો આ પ્રતાપ સાંભળી જસુસ શેઠાણી તો હીંગ થઈ ગયા. અત્યાર સુધી મનમાં જે મોટાઈનો ખાહુ સંઘરેલો તે ઓગળવા માંડ્યો. જલે આડંબર ભારી લેખાય, હોલત વધી ગણાય; છતાં એ શ્રદ્ધા, એ ઉદારતા, એ દિલાવરપણું કયાં ?

ધન મળવાથી કંઈ ગુણો આવી જતાં નથી. એ સાડું તો અભ્યાસ ને જ્ઞાનપ્રાપ્તિની જરૂર રહે. એને આચરણમાં ઉતારવા પ્રયાસ સેવવા પડે છે. ડોશીમાના હાથમાં રૂપીઓ મૂકી, ડોળીમાં બેસી, જસુસ શેઠાણી ડુંગર ઉતરવા લાગ્યા. સાસુ જેવા કેમ થવાય ? એ વિચાર મનમાં રમી રહ્યો.

કંઠા પાણી પીતા જાવ. પૈ પૈસો નાખતા જાવ. એક તરફ દરબારની ઘંટિકા સંભળાઈ. બીજી તરફ ‘આદીશ્વર અલબેલો છે,’ એ નાદ સંભળાયો અને દ્રશ્ય પૂરું થયું. સંતનો પ્રશ્ન એટલો જ હતો કે-

આદીશ્વર દાદાને સાચી રીતે કોણ ઓળખે છે ?

ચોકસી.

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર ભાગ ૨-

ખંડ ૧ થી ખંડ ૭ સુધી.

પ્રકાશક મનસુખલાલ સ્વજીભાઈ મહેતા તરફથી અમેને ભેટ મળેલ છે. ખંડ ૧ થી ૭ સુધીમાં હિતવચનો ખંડ પહેલો, અને આધ્યાત્મિક તત્ત્વજ્ઞાન ખંડ બીજામાં આપવામાં આવેલ છે. આ બંને ભાગનું અવલોકન કરતાં શ્રી રાજચંદ્રભાઈને આળવચથી સંસાર પર ઉદાસીન ભાવ થયેલો હોય આત્માને પણ અમુક અંશે ઓળખ્યો હોય તેમ જણાય છે. ધાર્મિક જ્ઞાન મેળવેલા અને ધાર્મિક જ્ઞાન આપનારા જણાવનારા ગૃહસ્થોને વર્તમાનમાં જ્યારે જોઈએ છીએ ત્યારે તેમના વ્યવહાર-વ્યાપારમાં પ્રમાણિકપણું, સત્યતા બરાબર જણાતાં નથી અને માત્ર વાણીવિલાસ અને આડંબર અને માત્ર કીર્તિની જ અભિલાષા પ્રસંગોપાત જોઈએ છીએ. ત્યારે શ્રી રાજચંદ્રભાઈના પરિચયમાં આવેલા ગૃહસ્થો પ્રમાણિકપણે જણાવે છે કે તેઓનું જ્ઞાન પચન થયેલું અને વિચારો આધ્યાત્મિક અને વ્યવહાર-વ્યાપારમાં પણ પ્રશંસાપાત્ર પ્રમાણિકપણું, વગેરે હતા. આ બંને ગ્રંથો વાંચતા તેમ હોવા સંભવ છે. એકંદર આ ગ્રંથમાં તેમણે આવેલા હિતવચનો અને લેખોનો સંગ્રહ વાંચતા તેઓનામાં આધ્યાત્મિક તત્ત્વજ્ઞાન હતું તેમ જણાય છે. તેઓશ્રી પ્રતિમાને પણ માનનારા અને જરૂરીયાત છે તેમ તેઓ ખંડ ૧ લાતા પા. ૩૭૪ માં “પ્રતિમાસિદ્ધિ” નામના લેખમાં જણાવે છે અને પા. ૩૭૭ ના છેલ્લા પેરેગ્રાફમાં જિનપ્રતિમા અને તેના પૂજન શાસ્ત્રોક્ત, પ્રમાણોક્ત અને અનુભવોક્ત અનુભવમાં લેવા યોગ્ય છે, એમ ભાર દઈને જણાવે છે વગેરે કારણોથી આ બંને ગ્રંથોમાં આવેલ હિતવચનો અને લેખોનો સંગ્રહ, ગુણસ્થાનસ્વરૂપ, વર્તમાનકાળ જૈન દર્શનનું સ્વરૂપ વગેરે માટે બતાવેલા પોતાના વિચારો ખાસ જણાવા અને મનન કરવા જેવા છે. અમે બંને ભાગો વાંચવા સૂચવીએ છીએ. મળવાનું સ્થળ હેમચંદ ટ્રાકરશી મહેતા. બંને ભાગની કિંમત અઢી રૂપિયા-ઝવેરી બજાર મુંબઈ ખારા કુવા સામેથી મળશે.

દિગંબર જૈન વિવાહાંક—ચિત્રો સહિત સંપાદક મૂલચંદ કિસનદાસ કાપડીયા સુરત (વર્ષ ૩૦ અંક ૧-૨) દરવર્ષે જુદા જુદા વિષયોના ખાસ અંકો સંપાદક મહાશય તરફથી પ્રકટ કરવામાં આવે છે. આ અંકમાં જુદા જુદા લેખકો તરફથી વિવાહ (લગ્ન) સંબંધી અનેક હકીકતો અને વિદ્વાનોના વિચારોથી સંકલિત છે. કેટલાક લેખો સમયને અનુસરતા વાંચવા યોગ્ય છે. સંપાદકનો આ પ્રયત્ન આવકાર દાયક છે—

શ્રી જૈન વિદ્યાર્થી મંદિર-અમદાવાદ—સં. ૧૯૮૯-૯૨ સને ૧૯૩૨ થી ૩૬ ચાર વર્ષનો હિસાબ અને કાર્યવાહીનો રિપોર્ટ મળ્યો છે. પાંડિતજી ભગવાનદાસ હરખચંદ

વર્તમાન સમાચાર

શ્રી મોતીશાહ શેઠની ટુંકનો શનાખિદ મહોત્સવ.

સો વર્ષ ઉપર સં. ૧૮૯૩ ના માહવદિ ૨ ના રોજ ઉપરોક્ત ટુંક શ્રી સિદ્ધાચળજી તીર્થ ઉપર ચણાતાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ અપૂર્વ રીતે થયો હતો. શેઠ શ્રી મોતીશાહે લાખો રૂપિયા ખર્ચી નિષ્ણાત શિષ્ટીઓ પાસે ટુંક બધાની પ્રતિમાઓ તૈયાર કરાવી હતી, કે જે અત્યારે ઉક્ત તીર્થમાં સ્થાપત્ય કળાના નમૂનારૂપે આ ટુંક જણાય છે હાલ તેને સો વર્ષ પૂરા થતાં હોવાથી વર્તમાન ટ્રસ્ટીઓ શેઠ જાલુભાઈ, શેઠ ઝવેરચંદ કલ્યાણચંદ, ઝવેરી મોહનલાલ હેમચંદ, ઝવેરી નેમચંદ અભેચંદ તથા શેઠ માણુદયંદ પ્રેમચંદે તેનો શનાખિદ મહોત્સવ ઉજવ્યો છે. તે ટ્રસ્ટીમંડળના સેક્રેટરી શ્રીયુત્તમ ધનજીભાઈ જે. શાહને હાથ તેની વ્યવસ્થા હતી જેથી વ્યવસ્થિત રીતે તે મહોત્સવ સંપૂર્ણ થયો છે.

આઠ દિવસ સુધી ટુંકમાં અને પાંચ દિવસ સુધી નીચે ધર્મશાળામાં વિવિધ પૂજાઓ ભણાવવામાં આવી હતી. ટુંક ઉપર દરરોજ આંગી લાઇટ થતી હતી. માહવદિ ૧ ના રોજ પાલીતાણાના નામદાર વિાન સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે મીટીંગ મળી હતી. અધિકારીઓ શહેરની પ્રજા, યાત્રાળુઓ અને બહાર ગામના આમંત્રિત ગૃહસ્થોની હાજરી હતી. સેક્રેટરીએ આમંત્રણ પત્રિકા અને તારો વાંચી બતાવ્યા હતા પછી ટ્રસ્ટી શ્રી મોહનલાલભાઈ હેમચંદે કયા સંયોગમાં ટુંક બાંધવા વિચાર થયો તે અને સંક્ષિપ્ત મોતીશાહ શેઠનું રૂપાયેલ જીવન વૃતાંત વાંચી સંભળાવ્યું હતું. પછી શેઠ કુંવરજી આણંદજીએ મોતીશાહ શેઠના ગુણો અને કેવી ઉદારતાથી આ ટુંક થઈ હતી તે જણાવ્યું હતું. પછી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિલુવનદાસે મોતીશાહ શેઠ પ્રાતઃસ્મરણીય પુરૂષ થઈ ગયા હતા, ઉદાર હતા અને સુકૃતની લક્ષ્મીના ફળરૂપે આવી સુંદર ટુંક અને પ્રતિષ્ઠા કરી તેનું વર્ણન કર્યું હતું. પછી જૈનોના સ્થાપત્યકલા, ઉચ્ચ શિષ્ટકળાના દેસાસોના નામે સાથે આ ટુંક પણ ઉચ્ચ સ્થાપત્યકળાનો નમૂનો છે તે જણાવ્યું હતું. પછી નામદાર પ્રમુખસાહેબના વિવેચન પછી ઉપકાર માનવાપૂર્વક ખુલ્લાર અપાતાં મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો. માહવદિ ૨ ના રોજ નરકારશીનું જમણ અને મહાવદિ ૩ ના રોજ ટુંકમાં શ્રી અષ્ટોત્તરી સ્નાન ભક્તિ અને ભાવનાપૂર્વક લાણાતાં મહોત્સવ પૂર્ણ થયો હતો.

જેવા વિદ્યાન પુરૂષના હાથ નીચે અત્યારે ચાળીશ વિદ્યાર્થીઓ આજી લવાજમે શિક્ષણનો લાભ લે છે ધાર્મિક શિક્ષણ અને વ્યાયામ જેવા આવશ્યક શિક્ષણો પણ સાથે અપાય છે. પ્રતિષ્ઠિત જૈન બંધુઓની કમીટીદ્વારા અને આર્થિક સહાયવડે ચલાવવામાં આવે છે. આ સંસ્થા વાર્ષિક મદદથી પણ ચલાવવામાં આવે છે છતાં તેને સ્થાયી કરવા મળે દરેક જૈન બંધુઓએ વિશેષમાં અમદાવાદના શ્રીમંત જૈન બંધુઓ આર્થિક સહાય આપી ભવિષ્યની ચિંતામાંથી મુક્ત કરે તેમ ઈચ્છીએ છીએ.

વિસાળ મેળા છે ભવિષ્યની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રીમાન સિંધી જૈન ગ્રંથમાળાના--

૧ શ્રી પ્રબંધ ચિંતામણિ. ૨ લાઘક ઓફ શ્રી હેમચંદા નાય પુરાતન પ્રબંધ સંગ્રહ ૪ વિવિધ તીથકલ્પ અને ૫ પ્રબંધકોશ પાંચ ગ્રંથો ભેટ મળ્યા છે તેની વિસ્તારથી સપાલોચના હવે પછી.

Reg. No. B 431.

નવા પ્રકટ થયેલા ગુજરાતી ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી સામાયિક સૂત્ર, મૂળ ભાવાર્થ વિશેષાર્થ સહિત. રા. ૦-૨-૬
- ૨ શ્રી દેવસિરાર્થ પ્રતિકમણુ " " રા. ૦-૧૦-૦
- ૩ શ્રી પંચપ્રતિકમણુ સૂત્ર " " ગુજરાતી તથા શાસ્ત્રી બંને અક્ષરોવાળી બુક. (શ્રી જૈન એજ્યુકેશનમોડેલ જૈન પાઠશાળાઓ માટે મંજુર કરેલ) રા. ૧-૪-૦ રા. ૧-૧૨-૦.
- ૪ શ્રી શત્રુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર અને સમરસિંહ. રા. ૦-૨-૦
- ૫ શ્રી શત્રુજય તીર્થ વર્તમાન ઉદ્ધાર અને કર્મશાહ. રા. ૦-૪-૦
- ૬ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. (ભાષાંતર) રા. ૦-૧-૦-૦
- ૭ શ્રી વીશ સ્થાનક પદ પૂજા (અર્થ, વિધિ-વિધાન યંત્રો, મંડળ વગેરે સહિત). રા. ૦-૧૨-૦

પ્રકાશન ખાતું.

પ્રાચીન સાહિત્યના છપાયેલા ગ્રંથો. (મૂળ.)

- ૧ શ્રી વસુદેવહિંદિ પ્રથમ ભાગ-પ્રથમ અંશ. રા. ૩-૮-૦
- ૨ શ્રી વસુદેવહિંદિ પ્રથમ ભાગ-દ્વિતીય અંશ. રા. ૩-૮-૦
- ૩ શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર પ્રથમ ભાગ. રા. ૪-૦-૦
- ૪ શ્રી બૃહતકલ્પસૂત્ર ત્રીજો ભાગ. રા. ૬-૦-૦
- ૫ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિચિત્ર દીકા ચાર કર્મગ્રંથ (શુદ્ધ) રા. ૨-૦-૦
- ૬ શ્રી ગુરૂતરવિનિશ્ચય. રા. ૩-૦-૦
- ૭ શ્રી જૈન મેઘદૂતમ્ રા. ૨-૦-૦

છપાતાં ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી વસુદેવહિંદિ ત્રીજો ભાગ. ૩ પાંચમો છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ.
- ૨ શ્રી ગુણચંદ્રસૂરિકૃત શ્રી મહાવીર ચરિત્ર. ભાષાંતર ૪ શ્રી બૃહતકલ્પ ત્રીજો ભાગ

અધીં કિંમતે.

શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિના શુભ પ્રસંગે સં. ૧૯૯૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ થી બાર માસ માટે શ્રી આત્મારામજી મહારાજકૃત નીચેના પુસ્તકો અધીં કિંમતે આપવામાં આવશે (સીલીકમાં હશે ત્યાં સુધી).

મૂળ કિંમત.	અધીં કિંમત.
તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ.	૧૦-૦-૦ ૫-૦-૦
જૈનધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તર.	૦-૮-૦ ૦-૪-૦
આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી.	૦-૬-૦ ૦-૩-૦

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દાસજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.